

سپرنو
سپهری نو
بنگرم بانکداری دیجیتال بانک صادرات ایران

مرحله یک شانزدهم
یکشنبه
22:30
آفریقای جنوبی
کانادا

جدال میزبان
با شگفتی ساز آفریقا

تبرداولین ها

۴

رکوردهای جدید در حافظه
تاریخی جام جهانی
یوزها، بدون شکست
در مرحله گروهی

از لیست مازاد استقلال
تا ستاره دست نیافتنی جام جهانی ۲۰۲۶

تاریخ سازی رامین

بهترین تصمیم رضاییان جدایی از استقلال
و تغییر سبک زندگی بود

جلالی: ۴ بازیکن مقابل مصر
فرا تر از انتظار ظاهر شدند

استقلال با از دست دادن رضاییان
اشتباه بزرگی مرتکب شد

عبداللهی: تیم ملی

می توانست مصر را ببرد

تیم ملی در تنگنا بهتر نتیجه می گیرد

مدیر روستا: طارمی

در همه بازی ها تأثیر گذار بود

سرمقاله

همین حالا هم برنده اید

مجید سلطانی
خبرنگار

نمی دانیم در بازی های سرنوشت ساز با مسداد امروز چه اتفاقی افتاد. نمی دانیم این جام پر از سختی و مشکل خلاصه به ما لبخند زد یا نه؛ اما برای تیم ملی با غیرت مسان دست می زنیم. گرچه از صمیم دل آرزو می کنیم یکی از ۳ بازی امروز به کام ما باشد. اگرچه با تمام وجود می خواهیم یک بار هم پدشانسی های سریالی، دست از سر ما بردارد تا بتوانیم از ته دل شادی کنیم. گرچه دوست داریم یا کرواسی مقابل غنا شکست بخورد، یا ازبکستان بتواند مقابل کنگو دوام بیاورد یا اتریش بتواند الجزایر را مغلوب کند؛ اما با همه اینها معتقدیم بی توجه به اینکه به مراحل بعد صعود کرده ایم یا خیر، باید به این تیم ملی افتخار کنیم.

یادمان نرود این تیم چه سختی هایی را پشت سر گذاشت. ناچوانمردانه، عذاب هایی را به تیم ملی ما تحمیل کردند که هیچ تیمی نمی توانست ذره ای از آن را تحمل کند. یادمان نمی رود بازیکنان با شرف و با غیرت ما برای هر بازی چه دشواری هایی را پشت سر گذاشتند و با قبول قوانین مسخره، برای هر بازی، پروازی ناخواسته را تا کشور و شهر میزبان بازی به جان خریدند؛ اما هیچ یک از این مشکلات موجب نشد دست های این بچه های غیرتمند، به نشانه تسلیم بالا برود.

زمانی که بازیکنان ما بلافاصله پس از بازی ها، وادار شدند به سمت فرودگاه بروند، همه قوانین فوتبال، رقابت جوانمردانه و بازی عادلانه که فیفا شعارش را می دهد، زیر پا له شد؛ اما این ظلم های علنی هم موجب نشد بازیکنان ما دست از تلاش بکشند.

چه با نتایج با مسداد امروز، بازی ها برای ما تمام شود یا ادامه داشته باشد، تفاوتی نمی کند. ما به این تیم افتخار می کنیم چون یقین پیدا کردیم بازیکنان ما با دل های پر از عشق شان برای مردم بازی کردند. آنها دوست داشتند و دارند که مردم سختی کشیده ما در پس ۲ جنگ ناچوانمردانه ای که در یک سال اخیر به ما تحمیل شد، از ته دل شادی کنند و لبخند به لب داشته باشند.

به این تیم افتخار می کنیم چون بازیکنان این تیم دل های ما را تسخیر کردند. آنها همین حالا هم برنده اند چون به قله محبت مردم صعود کرده اند.

روی خط جام جهانی

تلخ‌ترین خاطرات ایران با VAR

سه گل، سه رؤیا و یک فناوری که شادی‌ها را گرفت

شاید هیچ تیمی در جام جهانی ۲۰۲۶ به اندازه ایران با تصمیم‌های VAR خاطره‌ای تلخ نساخته باشد. تیم ملی ایران در سه مسابقه مرحله گروهی، سه بار دروازه حریفان را باز کرد؛ اما هر سه گل پس از بازیابی ویدیویی مردود اعلام شد تا شاگردان امیرقلعه‌نویی یکی از عجیب‌ترین رکورد‌های این دوره از رقابت‌ها را به نام خود ثبت کنند. سه گل که هر کدام می‌توانست مسیری ایران را در جام تغییر دهد؛ سه لحظه‌ای که شادی میلیون‌ها هوادار را به سکوت تبدیل کرد.

گل اول؛ شروعی که می‌توانست با پیروزی همراه شود

در نخستین مسابقه مرحله گروهی، ایران با رویکردی هجومی وارد زمین شد و توانست روی ارسال دقیق رامین رضاییان و ضربه‌ی علی نعمتی به گل برسد. شادی بازیکنان و نیمکت ایران آغاز شد، اما این شادی دوام زیادی نداشت. داور پس از بررسی صحنه توسط VAR، اعلام کرد نعمتی در موقعیت آفساید قرار داشته و گل مردود است. گلی که می‌توانست سه امتیاز ارزشمند برای ایران به همراه داشته باشد، در همان لحظه نخستین قربانی VAR شد. ایران در آن مسابقه دو بار از حریف عقب افتاد و دو بار بازی را به تساوی کشاند، اما آن گل می‌توانست سرنوشت دیگری برای اولین بازی تیم ملی رقم بزند.

گل دوم؛ طارمی و آفساید میلی متری مقابل بلژیک

دومین ضربه VAR در یکی از مهم‌ترین مسابقات ایران در مرحله گروهی رقم خورد؛ دیداری که شاگردان قلعه‌نویی مقابل بلژیک نمایش قابل توجهی ارائه کردند. در دقیقه ۲۵، روی یک ضربه آزاد تمرین شده، مهدی طارمی دروازه تیبو کورتوا را باز کرد. حرکت هماهنگ بازیکنان ایران و ضربه نهایی مهاجم تیم ملی، لحظه‌ای تاریخی را رقم زده بود، اما باز هم پای VAR به میان آمد. پس از بازیابی صحنه اعلام شد طارمی در لحظه ارسال توپ، به اندازه چند سانتی‌متر در موقعیت آفساید قرار داشته است؛ تصمیمی که باعث شد یکی از زیباترین لحظات هجومی ایران در این جام از بین برود. این گل می‌توانست ایران را به پیروزی برابر یکی از قدرت‌های فوتبال جهان نزدیک کند، اما در نهایت بازی با تساوی به پایان رسید؛ نتیجه‌ای که با وجود تلخی، ارزش فنی بالای نمایش ایران را نشان داد.

گل سوم؛ یک پنجه فاصله تا تاریخ‌سازی

اما تلخ‌ترین صحنه در آخرین بازی مرحله گروهی برابر مصر رقم خورد؛ مسابقه‌ای که نتیجه آن سرنوشت صعود ایران را مشخص می‌کرد. در شرایطی که بازی با نتیجه یک‌بریک دنبال می‌شد، در دقیقه ۳۹+ روی یک ضربه آزاد، شجاع خلیل‌زاده توپ را وارد دروازه مصر کرد. مدافع ایران پیراهن خود را از تن خارج کرد و به سمت هواداران رفت؛ نیمکت ایران هم برای جشن صعود وارد زمین شد. اما این بار هم VAR پایان خوشی برای ایران رقم نزد. بازیابی صحنه نشان داد خلیل‌زاده در لحظه ضربه هم تیمی خود، به اندازه یک پنجه پا در موقعیت آفساید قرار داشته است. با توجه به خروج دروازه‌بان مصر از خط دروازه، بررسی این صحنه حساس تر شده بود، اما تصمیم نهایی تغییر نکرد؛ گل مردود اعلام شد. ایران در دقایق پایانی یک بار دیگر توپ را به تیر دروازه مصر کوبید، تا پیروزی در این دیدار از دست برود.

ایران؛ تیمی که بیشترین گل مردود با VAR داشت

سه گل مردود در سه مسابقه، آماري است که ایران را در جام جهانی ۲۰۲۶ به یکی از شاخص‌ترین تیم‌های درگیر با تصمیم‌های VAR تبدیل کرد. گل‌هایی که در مجموع می‌توانست مسیری امتیازی ایران را تغییر دهد؛ از پیروزی احتمالی در بازی نخست گرفته تا شکست ناظیدری برابر بلژیک و صعود در دیدار پایانی.

فراتر از VAR؛ مبارزه در خارج از زمین

تلخی این حذف تنها به تصمیم‌های ویدیویی محدود نمی‌شود. تیم ملی ایران در این جام شرایطی متفاوت را تجربه کرد. محدودیت‌های مربوط به سفر و مسائل خارج از زمین باعث شد برنامه آماده‌سازی تیم با دشواری‌های زیادی همراه باشد. ایران بخش مهمی از اردوی خود را در مکزیک برگزار کرد و برای مسابقات مجبور به رفت‌وآمد‌های طولانی شد؛ شرایطی که روی زمان تمرین و ریکاوری بازیکنان تأثیر گذاشت. با وجود این مشکلات، تیم ملی در هر سه مسابقه مرحله گروهی با انگیزه و جنگندگی ظاهر شد و توانست عملکردی قابل احترام از خود به نمایش بگذارد.

پایان یک رؤیا با فاصله چند سانتی متر

فاصله ایران با یک صعود تاریخی به عنوان تیم اول گروه شاید تنها چند سانتی‌متر بود؛ فاصله‌ای که VAR آن را ثبت کرد. سه گل، سه لحظه شادی از دست‌رفته و یک رکورد که هیچ تیمی دوست ندارد به نامش ثبت شود. ایران جام جهانی ۲۰۲۶ را نه با شکست فنی، بلکه با خاطره سه گل مردودی و حسرت فرصت‌هایی که با پایان رساندن که می‌توانست تاریخ فوتبال این کشور را تغییر دهد.

از لیست مازاد استقلال تا ستاره دست‌نیافتنی جام جهانی ۲۰۲۶

تاریخ‌سازی رامین

گزارش یک

سینا حسینی

خبرنگار

روزی که ریکاردو سائپینتو با تصمیمی جنجالی، نام رامین رضاییان را به هم‌بانه کم‌کاری و عدم تعهد تمرینی در فهرست مازاد استقلال قرار داد، کمتر کسی تصور می‌کرد این نقطه، آغاز یک صعود دوباره باشد؛ صعودی که چند ماه بعد، در بزرگ‌ترین ویتترین فوتبال جهان به اوج برسد.

جدایی از اردوی آبی‌پوشان پایتخت و کوچ به فولاد خوزستان برای بسیاری نشانه‌ای از افول بود؛ اما برای رضاییان، این تغییر شبیه به یک بازتعریف بود. او نه تنها از زیر سایه تردیدها خارج شد، بلکه با سماجتی کم‌نظیر خود را دوباره ساخت؛ بازیکنی که حالا در داده‌های رسمی فیفا، به عنوان یکی از کامل‌ترین و اثرگذارترین بازیکنان تیم ملی ایران در مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶ معرفی می‌شود.

دعوت دوباره امیر قلعه‌نویی، نقطه عطفی در این مسیر بود؛ تصمیمی که بر پایه شناخت از ذهنیت جنگنده و توان بدنی بالای رضاییان اتخاذ شد. این دعوت، آغاز فصلی بود که در آن، تجربه، انگیزه و آمادگی بدنی در بالاترین سطح به هم رسیدند. در زمین مسابقه، رضاییان فقط یک بازیکن نبود؛ او به موتور محرک تیم تبدیل شد. طبق آمارهای منتشر شده از سوی فیفا، او با طی مسافتی در حدود بیش از ۳۵ کیلومتر در سه بازی مرحله گروهی، یکی از دوندنه‌ترین بازیکنان تیم ملی ایران بود؛ عددی

که نشان می‌دهد حضور او صرفاً به لحظات درخشان محدود نبوده، بلکه در تمام دقایق بازی جریان داشته است. این حجم از دوندگی در کنار مشارکت مداوم در فازهای دفاعی و هجومی، او را به یکی از فعال‌ترین بازیکنان تورنمنت در پست خود تبدیل کرد.

اما دوندگی تنها بخشی از داستان است. داده‌های فیفا نشان می‌دهد رضاییان در جریان بازی‌ها بیشترین مشارکت در فاز تهاجمی ایران را داشته؛ با ثبت ده‌ها اقدام برای ارسال توپ به محوطه جریمه، نفوذ از جناحین و خلق موقعیت، او عملاً به اصلی‌ترین کانال پیشروی تیم تبدیل شد. انتخاب او به‌عنوان خلاق‌ترین بازیکن مرحله گروهی از سوی فیفا، مهر تأییدی بر همین اثرگذاری مداوم در جریان بازی است.

در کنار این آمار، او با ثبت ۲ گل و نقش مستقیم در چند موقعیت گل، نه تنها از نظر آماري بلکه از نظر تأثیرگذاری نیز در میان برترین‌های مسابقات قرار گرفت؛ تا جایی که در برخی ارزیابی‌ها، نام او در جمع ۱۰ بازیکن مؤثر جام جهانی دیده می‌شود.

نکته مهم‌تر، نوع این اثرگذاری است؛ رضاییان بازیکنی بود که فاصله بین خطوط را پر می‌کرد، در انتقال سریع توپ نقش کلیدی داشت و با دوندگی مداوم، ریتم بازی ایران را حفظ می‌کرد. به بیان ساده او فقط در صحنه‌های گل دیده نشد، بلکه در شکل‌گیری آنها نقش داشت. این عملکرد، بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های بین‌المللی داشت. تحلیلگران خارجی، او را نمونه‌ای از بازیکنان «چندمنظوره مدرن» توصیف

کردند؛ بازیکنی که هم‌زمان می‌تواند در نقش مدافع، وینگر و حتی تمام‌کننده ظاهر شود. قرار گرفتن نام او در میان ۵۰ بازیکن برتر جام جهانی، نشانه‌ای روشن از دیده شدن این کیفیت در سطح جهانی بود.

شاید شکست‌انگیزترین بخش داستان، عبور او از نام‌هایی باشد که سال‌ها خط حمله ایران را تعریف می‌کردند. رضاییان، با گل‌هایی تعیین‌کننده و حضوری الهام‌بخش حتی از

کردند؛ بازیکنی که هم‌زمان می‌تواند در نقش مدافع، وینگر و حتی تمام‌کننده ظاهر شود. قرار گرفتن نام او در میان ۵۰ بازیکن برتر جام جهانی، نشانه‌ای روشن از دیده شدن این کیفیت در سطح جهانی بود. شاید شکست‌انگیزترین بخش داستان، عبور او از نام‌هایی باشد که سال‌ها خط حمله ایران را تعریف می‌کردند. رضاییان، با گل‌هایی تعیین‌کننده و حضوری الهام‌بخش حتی از

مهدی طارمی نیز در جدول گلزنان پیشی گرفت تا نامش را در تاریخ این رقابت‌ها ثبت کند. اکتون در آستانه فصل جدید نقل‌وانتقالات، رضاییان نه تنها یک ستاره ملی، بلکه یک نام جدی در بازار بین‌المللی است. ترکیب دوندگی بالا، اثرگذاری در جریان بازی و آمار چشمگیر، او را به گزینه‌ای جذاب برای باشگاه‌های خارجی تبدیل کرده است.

اما مهم‌تر از مقصد، مسیری است که طی شده است؛ مسیری که از تردید آغاز شد، با تلاش و دوندگی معنا پیدا کرد و به تحسین جهانی رسید. داستان رامین رضاییان، دیگر فقط یک بازگشت نیست؛ این داستان، پیروزی «استمرار در جریان بازی» است؛ جایی که هر متر دویدن، بخشی از یک روایت بزرگ‌تر می‌شود. و این تازه آغاز فصلی است که قرار است نام او را بلندتر از همیشه در فوتبال جهان طنین انداز کند.

تمام تغییراتی که آنها در تیم‌شان خواسته و ناخواسته به وجود آوردند به نفع ما تمام شد. به تعدادی از بازیکنان اشاره کردید. من می‌گویم هر سه بازیکن برتر زمین در سه بازی تیم ملی از تیم ما انتخاب شد که البته سهم رامین رضاییان با دو انتخاب بیشتر بود. چطور بازیکنی در این سن و سال به این سطح می‌رسد؟ رامین در جام ملت‌های گذشته و در بازی مقابله قطر خوب نبود. بعد از آن هم در مقطعی به این سطح نرسید و زمانی هم که به استقلال آمد در چند بازی ذخیره بود. او فهمید که اگر در استقلال بماند به تیم ملی دعوت نمی‌شود. پس با تغییر تیم بهترین تصمیم را گرفت. ببینید بازیکنان فوتبال در دو مقطع سنی حرف‌های مربیان‌شان را گوش می‌دهند. یکی در ابتدای فوتبال و در زمان طمی کردن مدارج ترقی و دیگری در انتهای فوتبال و زمانی که احساس می‌کنند فوتبال‌شان در حال تمام شدن است. رامین هم با رفتن به اهواز و تیم فولاد سبک زندگی‌اش را تغییر و خودش را کاملاً در اختیار فوتبال قرار داد. تصمیمی که نتیجه‌اش را ابتدا در فولاد و پس از آن در جام جهانی دیدیم. صعود می‌کنیم؟ به احتمال بسیار زیاد، واقعاً حیف است که این اتفاق نیفتد.

بهترین تصمیم رامین جدایی از استقلال و تغییر سبک زندگی بود

جلالی: ۴ بازیکن مقابل مصر فراتر از انتظار ظاهر شدند

ابتدا بازی را حفظ و سپس در ۱۵ دقیقه پایانی روی دروازه حریف فشار بیاوریم. شما دیدید که ما در دقیقه شش گل خوردیم، دقیقه ۱۰ پنالتی از دست دادیم و چهار دقیقه بعد هم گل تساوی را زدیم. این شرایط برای هر دو تیم تا ۱۵ دقیقه پایانی حفظ شد. ضمن اینکه ترکیب خوب و چپش خوبی هم داشتیم و تعدادی از بچه‌ها در حد خودشان و بعضی بالاتر از حد انتظار ظاهر شدند. مثلاً؟

میلاذ محمدی که فوق‌العاده بود. یا سامان قدوس و همین رامین رضاییان و حتی سعید عزت‌اللهی. همه شرایط خوب بود تا اینکه تعویض‌ها صورت گرفت. اتفاقاً یکی از ابهامات این بازی مثل دو بازی دیگر برخی از تعویض‌های انجام شده بود.

من واقعاً دلیل تعویض حسین کنعانی با صالح حمدانی را منطقی نمی‌دانم. شاید به دلیل دریافت کارت زرد یا مصدومیت جزئی بود که برایش پیش آمد. حتی جهانخش هم دیر آمد و با این حال یک سانتر خوب انجام داد که توپ با ضربه سر عزت‌اللهی به تیر خورد. منتها فراموش نشود که اگر تغییرات دیگری انجام می‌شد یک ریسک خطرناک بود. من هم با شما موافقم که تعویض شهربار مغاللو وقتی فرصت استفاده از ضربات ایستگاهی را به دست نیاوردیم توجیهی نداشت. اتفاقی که شاید جریان بازی را به نفع حریف تغییر می‌داد. شما

صعود را دارند. او که با وسواس زیاد این رقابت‌ها را پیگیری می‌کند، واقع‌بینانه عملکرد ملی‌پوشان کشورمان را خوب توصیف می‌کند. جلالی البته هنوز به صعود تیم ملی امیدوار است و حذف احتمالی تیم ملی فوتبال کشورمان را بدشانسی توصیف کرده و حرف‌هایش را بی‌پروا در این باره به زبان می‌آورد.

چرا غیر از ۱۰ دقیقه پایانی بازی دو نیمه متفاوت را شاهد بودیم؟ به نظر استراتژی ما بر این اساس بود که

ببینید از دقیقه ۵۰ تا ۷۵ بازی کاملاً ناپایدار بود و احتمال تغییر نتیجه به نفع هر کدام از تیم‌ها وجود داشت.

اما دلیل برتری ما در ۱۵ دقیقه پایانی چه بود؟

این موضوع به سطح انگیزتگی بازیکنان ما مربوط می‌شد. بچه‌ها طوری برای پیروزی مصمم و با اراده نشان دادند که مصری‌ها چاره‌ای جز دفع توپ نداشتند. در مجموع تیم ما بازی بزرگی انجام داد و باوجود همه مشکلات کاملاً قابل احترام است.

چرا مثل بازی اول از مهدی قایدی به‌عنوان بازیکن تعویضی استفاده نشد؟

زمانی که بازی به دقیقه ۷۰، ۶۵ رسید من گفتم قایدی شاید به زمین بیاید. اگر این اتفاق می‌افتاد باید جای میلاد محمدی می‌آمد. بازیکنی که به نظرم فوق‌العاده بازی کرد. شاید اگر من هم کنار خط بودم به این موضوع فکری می‌کردم اما این تعویض و بیرون آمدن از سیستم سه‌دفاعه ریسک بزرگی بود. البته تمام این صحبت‌های ما بعد از بازی انجام می‌شود. شاید در آن دقایق من هم برای تصمیماتم نگرانی‌هایی داشتم.

بیرون رفتن محمد صلاح چقدر در جریان بازی تأثیر داشت؟

در اینکه او بازیکن بسیار بزرگ و تأثیرگذاری است بحثی وجود ندارد. اما من می‌گویم

البته بدون شکست ماندن نباید باعث شود نقاط ضعف نادیده گرفته شود. فوتبال مسابقات بزرگ، نشانه بلوغ و پیشرفت است. تیم ملی ایران در این دوره نشان داد که دیگر صرفاً برای دفاع کردن و کم کردن اختلاف با قدرت‌های فوتبال جهان وارد زمین نمی‌شود. این تیم با تجربه چند دوره حضور در جام جهانی، شخصیت متفاوتی پیدا کرده است؛ تیمی که می‌داند چگونه تحت فشار بازی کند، چگونه از عقب‌ماندگی برگردد و چگونه تا آخرین لحظه برای نتیجه تلاش کند.

دیدار مقابل مصر بهترین تصویر از همین ویژگی بود. ایران مسابقه را خوب شروع نکرد و با دریافت گل زودهنگام در شرایط دشواری قرار گرفت، اما واکنش بازیکنان نشان داد که این نسل از نظر ذهنی آماده‌تر از گذشته است. تیم ملی توانست به بازی برگردد و حتی در دقایق پایانی برای کسب پیروزی تلاش کند؛ جایی که تنها چند لحظه و یک تصمیم VAR مانع از ثبت یک برد تاریخی شد.

باید دید در این دوره با بررسی کنیم، ارزش این اتفاق بیشتر مشخص می‌شود. فوتبال در جام جهانی فقط به برد و باخت خلاصه نمی‌شود؛

گاهی توانایی یک تیم برای نباختن، حفظ تمرکز در لحظات سخت و گرفتن امتیاز از مسابقات بزرگ، نشانه بلوغ و پیشرفت است. تیم ملی ایران در این دوره نشان داد که دیگر صرفاً برای دفاع کردن و کم کردن اختلاف با قدرت‌های فوتبال جهان وارد زمین نمی‌شود. این تیم با تجربه چند دوره حضور در جام جهانی، شخصیت متفاوتی پیدا کرده است؛ تیمی که می‌داند چگونه تحت فشار بازی کند، چگونه از عقب‌ماندگی برگردد و چگونه تا آخرین لحظه برای نتیجه تلاش کند.

دیدار مقابل مصر بهترین تصویر از همین ویژگی بود. ایران مسابقه را خوب شروع نکرد و با دریافت گل زودهنگام در شرایط دشواری قرار گرفت، اما واکنش بازیکنان نشان داد که این نسل از نظر ذهنی آماده‌تر از گذشته است. تیم ملی توانست به بازی برگردد و حتی در دقایق پایانی برای کسب پیروزی تلاش کند؛ جایی که تنها چند لحظه و یک تصمیم VAR مانع از ثبت یک برد تاریخی شد.

عکس: فارس‌اسپور فوتبال

تمام تغییراتی که آنها در تیم‌شان خواسته و ناخواسته به وجود آوردند به نفع ما تمام شد.

به تعدادی از بازیکنان اشاره کردید.

من می‌گویم هر سه بازیکن برتر زمین در سه بازی تیم ملی از تیم ما انتخاب شد که البته سهم رامین رضاییان با دو انتخاب بیشتر بود. چطور بازیکنی در این سن و سال به این سطح می‌رسد؟ رامین در جام ملت‌های گذشته و در بازی مقابله قطر خوب نبود. بعد از آن هم در مقطعی به این سطح نرسید و زمانی هم که به استقلال آمد در چند بازی ذخیره بود. او فهمید که اگر در استقلال بماند به تیم ملی دعوت نمی‌شود. پس با تغییر تیم بهترین تصمیم را گرفت.

ببینید بازیکنان فوتبال در دو مقطع سنی حرف‌های مربیان‌شان را گوش می‌دهند. یکی در ابتدای فوتبال و در زمان طمی کردن مدارج ترقی و دیگری در انتهای فوتبال و زمانی که احساس می‌کنند فوتبال‌شان در حال تمام شدن است. رامین هم با رفتن به اهواز و تیم فولاد سبک زندگی‌اش را تغییر و خودش را کاملاً در اختیار فوتبال قرار داد. تصمیمی که نتیجه‌اش را ابتدا در فولاد و پس از آن در جام جهانی دیدیم. صعود می‌کنیم؟ به احتمال بسیار زیاد، واقعاً حیف است که این اتفاق نیفتد.

برای نخستین بار بدون شکست این مرحله را پشت سر بگذارد، نشان می‌دهد فاصله رسیدن به اهداف بزرگ کمتر از گذشته شده است. حالا مأموریت فوتبال ایران روشن است؛ تبدیل این تجربه ارزشمند به یک قدم بزرگ‌تر. تیم ملی می‌خواهد ثابت کند که حضورش در جام جهانی فقط یک اتفاق نیست؛ بلکه بخشی از مسیر رشد و تبدیل شدن به تیمی است که در بزرگ‌ترین صحنه فوتبال جهان برای نتیجه می‌جنگد.

روی خط جام جهانی

اشتباهی که یک ملت را گریناد

عذرخواهی موسلرپس از حذف اروگوئه

فرناندو موسلرا، دروازه‌بان باتجربه اروگوئه، پس از شکست یک بر صفر برابر اسپانیا و حذف تیمش از جام جهانی ۲۰۲۶، مسئولیت این ناکامی را بر عهده گرفت و از مردم کشورش عذرخواهی کرد. تک گل مسابقه روی اشتباه فاحش او و شوت الکس بانا به ثمر رسید، اشتباهی که باعث شد موسلرا در بین دو نیمه با درخواست خودش تعویض شود.

او پس از بازی با چشمانی اشکبار گفت: «هرگز تصور نمی‌کردم فوتبال تا این اندازه مرز زنج دهد. بابت اشتباهم از هم‌تیمی‌ها و مردم اروگوئه عذرخواهی می‌کنم.» مارسلو بیلسا نیز از شاگردش حمایت کرد و تأکید داشت که تصمیم برای تعویض، به درخواست خود موسلرا گرفته شده است. سرمربی اروگوئه در عین حال مسئولیت حذف تیمش را پذیرفت و اعتراف کرد با وجود کیفیت بالای بازیکنان، نتوانسته از توانایی آنها بهترین استفاده را ببرد. حذف زودهنگام اروگوئه اکنون آینده بیلسا روی نیمکت این تیم را نیز در هاله‌ای از ابهام قرار داده است.

پایان تلخ برای مدافع بارسلونا

جام جهانی ۲۰۲۶ برای رونالد آراؤخو به تلخ‌ترین شکل ممکن پایان یافت. مدافع بارسلونا که پیش از آغاز مسابقات از ناحیه عضله سولتوس مصدوم شده بود، نتوانست حتی یک دقیقه برای اروگوئه به میدان برود و با حذف تیمش مقابل اسپانیا، وداعی زودهنگام با جام جهانی داشت. آراؤخو برای درمان حتی سفری کوتاه به مادرید انجام داد، اما روند بهبودی او به اندازه‌ای نبود که بتواند در ترکیب مارسلو بیلسا قرار بگیرد. به این ترتیب، او نخستین بازیکن بارسلونا شد که در جام جهانی ۲۰۲۶ همراه تیم ملی کشورش حذف می‌شود.

در حالی که ۱۴ بازیکن دیگر بارسلونا همچنان در رقابت‌ها حضور دارند، این مدافع ۲۷ ساله فصل را با ناامیدی به پایان رساند؛ فصلی که علاوه بر مصدومیت با مشکلات روحی، کاهش دقیق بازی و دست‌دادن جایگاه ثابت در باشگاه نیز همراه بود.

حمایت تمام‌قد از نویر

دست از سرو بردارید!

پس از شکست ۲ بر یک آلمان برابر اکوادور در جام جهانی ۲۰۲۶، انتقادهای از مانوئل نویر افزایش یافت، اما تیمو هیلدبراند، دروازه‌بان سابق تیم ملی آلمان به‌شدت از کاپیتان ژرمن‌ها دفاع کرد. هیلدبراند در ویدیویی در اینستاگرام با انتقاد از رسانه‌ها و هواداران گفت: «همه دنبال یک مقصومی گردند، اما کسانی که از اشتباه نویر حرف می‌زنند، هیچ تصویری از بازی درون دروازه ندارند.» این در حالی است که سب مایر مربی سابق نویر، اگرچه از او حمایت کرد، اما معتقد بود در صحنه گل دوم اکوادور، دروازه‌بان آلمان باید زودتر از دروازه خارج می‌شد و واکنش فعال‌تری نشان می‌داد. هیلدبراند اما تأکید کرد که سه بازیکن دیگر پیش از نویر مرتکب اشتباه شده بودند و منصفانه نیست تمام تقصیر شکست بر گردن سنکریا با تجربه آلمان انداخته شود.

نمایش پرانتقاد یامال

اگرچه اسپانیا با پیروزی یک بر صفر برابر اروگوئه به عنوان صدرنشین گروه H راهی مرحله حذفی جام جهانی شد، اما لاین یامال یکی از کم‌فروغ‌ترین نمایش‌های خود در سال ۲۰۲۶ را تجربه کرد. ستاره جوان لاروخا که پس از مصدومیت به ترکیب بازگشته، ۸۴ دقیقه در میدان حضور داشت و پنج دریبل موفق ثبت کرد، اما تنها یک موقعیت گل خلق کرد که دنی اولمو آن را از دست داد. کارناسان معتقدند تغییرات لوئیس دلافونته در ترکیب، مهم‌ترین دلیل افت عملکرد یامال بود. غیبت پدرو پورو و دنی اولمو در ترکیب اولیه باعث شد هماهنگی همیشه‌ی در جناح راست اسپانیا از بین برود و مدافعان اروگوئه راحت‌تر این ستاره ۱۸ ساله را مهار کنند. اکنون کادر فنی اسپانیا به دنبال راهکارهای تازه‌ای برای آزاد کردن یامال از فشار مدافعان است؛ از جمله استفاده از او در نقش شماره ۱۰، پستی که خود این بازیکن نیز به آن علاقه دارد.

حذف اروگوئه با اخراج و درگیری همراه شد

شکست یک بر صفر اروگوئه برابر اسپانیا تنها به حذف این تیم از جام جهانی ۲۰۲۶ ختم نشد؛ دقیق پایانی مسابقه با تنش، درگیری و کارت قرمز همراه بود. بازیکنان اروگوئه که برای جبران نتیجه تلاش می‌کردند، بارها نسبت به تصمیمات داور آمریکایی مسابقه اعتراض کردند و فضای بازی به تدریج ملتهب شد. اوج این اتفاقات در وقت‌های تلف‌شده رقم خورد؛ جایی که آگوستین کانویو با تکلی بسیار خشن روی پاتو کوبارسی، مدافع اسپانیا مستقیماً از زمین اخراج شد. پیش از آن نیز نیکولاس دلاکروز به دلیل خطای شدید روی نیکو ویلیامز کارت زرد دریافت کرده بود. پس از اخراج کانویو، اعضای نیمکت دو تیم نیز وارد درگیری لفظی شدند و داور برای کنترل شرایط با دشواری زیادی روبه‌رو شد. اروگوئه در نهایت با شکست مقابل اسپانیا از جام جهانی کنار رفت و این مسابقه با پایانی عصبی و پرحاشیه برای شاگردان مارسلو بیلسا به پایان رسید.

جدال میزبان با شگفتی ساز آفریقا

نبرد اولین‌ها

پیش بازی

فرخ حسایی

خیزنگار

برابر جمهوری چک، امیدها را زنده نگه داشت و سپس پیروزی حیاتی یک بر صفر مقابل کره جنوبی، چهار امتیازی شان کرد تا بالاتر از کره جنوبی راهی مرحله حذفی شوند. نمایش منسجم دفاعی آفریقای جنوبی برابر کره جنوبی یکی از بهترین عملکردهای این تیم در سال‌های اخیر بود. آنها با دفاع فشرده، ضدحملات سریع و استفاده از سرعت بازیکنان کناری توانستند حریف آسیایی را مهار کنند. گل سه امتیازی تاپلو ماسکو نیز ارزش فراوانی داشت و حالا اعتماد به نفس این تیم به بالاترین سطح خود رسیده است.

کانادا؛ از طوفان قطر تا تلخی شکست برابر سوئیس

کانادا نیز مسیر متفاوتی را طی کرد. آنها رقابت‌ها را با تساوی برابر بوسنی و هرزگوین آغاز کردند اما در دومین مسابقه با برتری خیره‌کننده ۶ بر صفر مقابل قطر، یکی از بهترین نمایش‌های مرحله گروهی را ارائه دادند.

در آن مسابقه جاناتان دیوید با هت‌تریک خود ستاره میدان بود، اما مصدومیت شدید اسماعیل کونه، شیرینی این برد را تا حدی از بین برد. شکست ۲ بر یک مقابل سوئیس در هفته پایانی باعث شد کانادا صدر جدول را از دست بدهد. اگر تیمی گروه را در رتبه نخست به پایان می‌رساندند، مسیر ساده‌تری در مرحله حذفی پیش رو داشتند، اما حالا باید برابر تیمی قرار بگیرند که با انگیزه‌های فوق‌العاده وارد این مسابقه می‌شود.

با وجود این شکست، شاگردان جسی

مارش همچنان یکی از تیم‌های امیدوارکننده این جام محسوب می‌شوند و بسیاری آنها را شانس نخست صعود می‌دانند.

دو تیم با رویایی مشترک

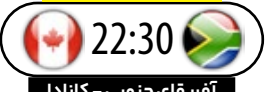
هر دو تیم تاکنون هرگز به جمع ۱۶ تیم برتر جام جهانی نرسیده‌اند و همین موضوع، حساسیت این مسابقه را دوچندان کرده است. آفریقای جنوبی تنها یک بار پیش از این با کانادا روبه‌رو شده که در دیداری دوستانه در سال ۲۰۰۷ با نتیجه ۲ بر صفر به پیروزی رسید. بنابراین این نخستین تقابل رسمی دو کشور در تاریخ خواهد بود.

از سوی دیگر، کانادا نیز رکورد جالبی را ثبت خواهد کرد؛ آنها نخستین کشور میزبان تاریخ جام جهانی هستند که یکی از مسابقات این رقابت‌ها را خارج از مرزهای خود برگزار می‌کنند، چرا که این بازی در خاک آمریکا انجام می‌شود.

بازگشت مهره کلیدی آفریقا

خبر خوب برای هوگو بروس بازگشت تئوو موکوئنا است. هافبک باتجربه آفریقای جنوبی پس از سپری کردن محرومیت، دوباره در دسترس

1/16

آفریقای جنوبی - کانادا

سرمربی:	سرمربی:
هوگو بروس	جسی مارش
ویلیامز	کریو
مودائو	جانستون
امیوکانزی	د فوژرول
اوگون	کورتلیوس
مودیبا	لاریا
امباتا	بوکانان
موکوئنا	اوستاکیو
ماسکو	سالیبا
موفوگنگ	احمد
آپولیس	جاناتان دیوید
ماکوگپا	کایل لارین

قرار گرفته و حضور او می‌تواند تعادل بیشتری به خط میانی این تیم ببخشد. در مقابل، تمبا زوانه همچنان به دلیل محرومیت ناشی از کارت قرمز دیدار نخست غایب خواهد بود.

انتظار این رود تنها تغییر آفریقای جنوبی نسبت به بازی با کره جنوبی، حضور موکوئنا به جای یایا سیتوله باشد. همچنین اویدنس ماکوگپا بار دیگر مهاجم نتوگ تیم خواهد بود و مثلت هوموی رله‌بوهیله موفوگنگ، تاپلو ماسکو و اوسون آپولیس وظیفه خلق موقعیت را بر عهده خواهند داشت.

دغدغه‌های مارش

کانادا همچنان با مشکلاتی در فهرست بازیکنانش روبه‌رو است. اسماعیل کونه به دلیل شکستگی ساقی با ادامه مسابقات را از دست داده و وضعیت استفن اوستاکیو و آلفی جونز نیز تا ساعات پایانی پیش از مسابقه مشخص نخواهد شد.

با این حال، مهم‌ترین خبر برای هواداران کانادا احتمال بازگشت آلفونسو دیویس است. مدافع سرعتی بایرن مونیخ هنوز در جام جهانی به میدان نرفته، اما گزارش‌ها حاکی از آن است که

از جزیره‌ای کوچک تا رویارویی با مسی

قصه شگفت‌انگیز کیپ‌ورد در جام جهانی

اعلام شد، فشار عربستان چند برابر شد، اما کیپ‌ورد با حفظ نظم دفاعی اجازه نداد این فرصت تاریخی از دست برود.

فرستی برای رویاسازی

گسترش جام جهانی از ۳۲ به ۴۸ تیم، اگرچه انتقادهای زیادی به همراه داشت، اما حالا نمونه‌ای ماندگار کیپ‌ورد نشان می‌دهد این تصمیم چه فرصت بزرگی برای کشورهای کوچک‌تر ایجاد کرده است. کیپ‌ورد سه سال در آستانه صعود قرار داشت و بارها پشت سر قدرت‌های آفریقا از رسیدن به جام جهانی بازماند. این تیم در سال‌های اخیر نیز چندین بار تا مراحل پایانی جام ملت‌های آفریقا پیش رفت و روند پیشرفتشان کاملاً تدریجی بود. اکنون این کشور کوچک که تنها به جام جهانی رسیده، بلکه نام خود را در تاریخ این رقابت‌ها ثبت کرده است.

حالا نوبت آرژانتین است

پاداش این صعود تاریخی، تقابل با مدافع عنوان قهرمانی و لیونل مسی خواهد بود؛ مسابقه‌ای که روی کاغذ شاید یکطرفه به نظر برسد، اما کیپ‌ورد نشان داده از هیچ نام بزرگی هراسی ندارد. آنها برابر اسپانیا و اروگوئه شکست نخوردند و حالا امیدوارند برابر آرژانتین نیز شگفتی دیگری رقم بزنند. در نهایت، شاید جام جهانی را یکی از قدرت‌های سنتی فوتبال فتح کند، اما تا اینجای رقابت‌ها، یکی از ماندگارترین داستان‌ها متعلق به کشوری کوچک در سواحل غرب آفریقاست؛ تیمی که ثابت کرد در فوتبال، بزرگی همیشه به وسعت جغرافیا یا جمعیت نیست، بلکه به اندازه رویاها و اراده یک ملت است.

که به حقیقت پیوسته است.»

کوچک‌ترین تیم، بزرگ‌ترین داستان

کیپ‌ورد شاید کوچک‌ترین تیم حاضر در این مرحله باشد، اما مسیر رسیدن به این موفقیت اتفاقی نبوده است. بازیکنان این تیم فصل گذشته در ۲۶ باشگاه مختلف و ۱۴ کشور بازی می‌کردند؛ از پرتغال و هلند گرفته تا بلغارستان، امارات، ایرلند و ترکیه. تنها بخش کوچکی از دقیق بازی بازیکنان این تیم در باشگاه‌های سطح اول فوتبال اروپا سپری شده و بیشتر آنها در لیگ‌های کمتر شناخته شده فوتبال بازی می‌کنند. با این حال، همین مجموعه ناممکن با تکیه بر انسجام، انگیزه و روحیه جنگندگی توانسته یکی از زیباترین داستان‌های جام جهانی را خلق کند.

سه تساوی، سه نمایش متفاوت

نکته جالب اینکه کیپ‌ورد بدون حتی یک پیروزی راهی مرحله حذفی شد، اما هر سه تساوی این تیم ارزش متفاوتی داشت. تساوی بدون گل برابر اسپانیا، نمایشی کم‌نظیر از استحکام دفاعی بود. مسابقه ۲۷ بار به سمت دروازه این تیم شوت زد، اما مدافعان و ووزینیا با عملکردی فوق‌العاده مقاومت کردند.

در دیدار برابر اروگوئه، کیپ‌ورد چهره‌های متفاوت نشان داد. آنها دو بار از حریف عقب افتادند، اما هر بار به بازی برگشتند و در نیمه دوم حتی به تیم برتر میدان تبدیل شدند. در نهایت، تساوی مقابل عربستان آزمونی برای حفظ تمرکز و اعصاب بود. زمانی که خبر پیش افتادن اسپانیا برابر اروگوئه در ورزشگاه

سوژه

صعود کیپ‌ورد به مرحله حذفی جام جهانی ۲۰۲۶ شاید بزرگ‌ترین داستان الهام‌بخش این دوره از رقابت‌ها باشد، کشوری با تنها حدود ۵۳۰ هزار نفر جمعیت که حالا

نامش در کنار ۳۲ تیم برتر جهان قرار گرفته و با خلق یک شگفتی تاریخی، آماده تقابل با آرژانتین و لیونل مسی شده است.

تساوی بدون گل برابر عربستان برای بسیاری شاید نتیجه‌ای معمولی به نظر برسد، اما برای کیپ‌ورد معنایی فراتر از یک امتیاز داشت. همین نتیجه کافی بود تا این تیم بالاتر از اروگوئه و عربستان در رده دوم گروه H قرار بگیرد و برای نخستین بار به مرحله حذفی جام جهانی صعود کند، موفقیتی که این کشور را به کوچک‌ترین ملت تاریخ تبدیل کرد که به جمع تیم‌های مرحله حذفی جام جهانی راه یافته است.

روایتی که به واقعیت تبدیل شد

در پایان مسابقه، بازیکنان کیپ‌ورد دور یک تلفن همراه جمع شدند تا دقیق پایانی دیدار اسپانیا و اروگوئه حد اوست؛ ویژگی‌ای که اگرچه به تیش آنری می‌دهد، اما در برخی مسابقات حساس می‌تواند به ضرر اروگوئه تمام شود. او در این بازی تا زمانی که در میدان بود تبدیل به کاپوس تیم اسپانیا شده بود و با حرکات خود شاگردان دلافونته را به دردسر انداخته بود اما در نهایت اخراج او به شکست و تکمیل چرخه ناکامی اروگوئه کمک کرد.

با این وجود، کانویو همچنان یکی از مهره‌های ارزشمند نسل جدید فوتبال اروگوئه محسوب می‌شود؛ بازیکنی که شاید ستاره اول تیم نباشد، اما به واسطه تعهد، دوندگی و انعطاف تاکتیکی، جایگاه مهمی در برنامه‌های مارسلو بیلسا دارد و انتظار می‌رود در سال‌های آینده نیز یکی از چهره‌های ثابت تیم ملی کشورش باقی بماند.

اودر این بازی

تا زمانی که در میدان بود تبدیل به کاپوس تیم اسپانیا شده بود و با حرکات خود شاگردان دلافونته راه به دردسر انداخته بود اما در نهایت اخراج او به شکست و تکمیل چرخه ناکامی اروگوئه کمک کرد

همخوانی دارد؛ بازیکنی که بدون توپ نیز به همان اندازه مؤثر است، در پرسینگ مشارکت می‌کند، به عقب برمی‌گردد و در انتقال سریع از دفاع به حمله نقش مهمی ایفا می‌کند.

به همین دلیل، کانویو در سال‌های اخیر چه به عنوان بازیکن ثابت و چه به عنوان یار تعویضی، یکی از گزینه‌های قابل اعتماد کادر فنی اروگوئه بوده است.

فرا تراز گلزنی

اگرچه نام‌هایی مانند داروین نونیز یا ماکسیمیلیانو آراؤخو بیشتر در خط حمله اروگوئه دیده می‌شوند، اما کانویو نقشی متفاوت بر عهده دارد. او بازیکنی است که تعادل تاکتیکی تیم را حفظ می‌کند، با دوندگی فراوان به مدافعان کمک می‌کند، فضا برای هم‌تیمی‌هایش می‌سازد و در ضدحملات نیز سرعت بالایی دارد. با وجود اینکه در جام جهانی تنها ۱۳۳ دقیقه بازی کرده، موفق به گلزنی نیز شده تا نشان دهد علاوه بر فعالیت‌های تاکتیکی، توانایی حضور مؤثر در محوطه جریمه را هم دارد.

اخراجی جنجالی مقابل اسپانیا

دیدار حساس اروگوئه و اسپانیا ام‌روی دیگری از شخصیت فوتبالی کانویو را نشان داد. او پس از چند برخورد خشن با بازیکنان اسپانیا، از جمله پدرو پاتو کوبارسی، در نهایت با کارت قرمز از زمین مسابقه اخراج شد.

این اتفاق بار دیگر نشان داد که مهم‌ترین نقطه ضعف کانویو، گاهی همان جنگندگی بیش از حد اوست؛ ویژگی‌ای که اگرچه به تیش آنری می‌دهد، اما در برخی مسابقات حساس می‌تواند به ضرر اروگوئه تمام شود. او در این بازی تا زمانی که در میدان بود تبدیل به کاپوس تیم اسپانیا شده بود و با حرکات خود شاگردان دلافونته را به دردسر انداخته بود اما در نهایت اخراج او به شکست و تکمیل چرخه ناکامی اروگوئه کمک کرد.

با این وجود، کانویو همچنان یکی از مهره‌های ارزشمند نسل جدید فوتبال اروگوئه محسوب می‌شود؛ بازیکنی که شاید ستاره اول تیم نباشد، اما به واسطه تعهد، دوندگی و انعطاف تاکتیکی، جایگاه مهمی در برنامه‌های مارسلو بیلسا دارد و انتظار می‌رود در سال‌های آینده نیز یکی از چهره‌های ثابت تیم ملی کشورش باقی بماند.

چهره

آگوستین کانویو در سال‌های اخیر از یک بازیکن تعویضی به یکی از مهره‌های قابل اعتماد تیم ملی اروگوئه تبدیل شده است. وینگری پرتلاش که به لطف دوندگی بی‌وقفه، پرس‌شدید و سبک بازی چنگنده، جایگاه ثابتی در تفرقات مارسلو بیلسا پیدا کرده است. با این حال، همین روحیه تهاجمی و بازی در مرز خسونت، گاهی برای او دردسرساز می‌شود؛ اتفاقی که در دیدار حساس برابر اسپانیا در جام جهانی ۲۰۲۶ رخ داد و دریافت کارت قرمز، پایان تلخی برای حضورش در آن مسابقه رقم زد.

کانویو ۲۷ ساله در حال حاضر برای فلومیننزه، یکی از باشگاه‌های مطرح لیگ برتر برزیل به میدان می‌رود. او پس از درخشش در تانتلیکو پارانائزه راهی فلومیننزه شد و توانست جایگاه خود را در یکی از رقابتی‌ترین لیگ‌های آمریکای جنوبی تثبیت کند. پست تخصصی او وینگر راست است، اما توانایی بازی در سمت چپ یا حتی نقش‌های هجومی متمایل به مرکز نیز باعث شده یکی از بازیکنان چندمنظوره تیمش باشد. سرعت بالا، پرس از جلو و قدرت حمل توپ از مهم‌ترین ویژگی‌های فنی این بازیکن محسوب می‌شود.

آغاز فوتبال از مونه‌ویدئو

کانویو که متولد سال ۱۹۹۸ در مونه‌ویدئو است، فوتبال حرفه‌ای خود را از باشگاه فنیکس آغاز کرد. نمایش‌های امیدوارکننده او خیلی زود توجه پناول، یکی از پرافتخارترین باشگاه‌های اروگوئه را جلب کرد.

او در پناول به تدریج به یکی از بازیکنان کلیدی تیم تبدیل شد، عناوین داخلی را به دست آورد و با عملکرد خوب خود، مسیر انتقال به فوتبال برزیل را هموار کرد؛ انتقالی که نقش مهمی در پیشرفت فوتبالی او داشت.

مهره مورد اعتماد بیلسا

کانویو از سال ۲۰۲۲ به تیم ملی بزرگسالان اروگوئه دعوت شد و با حضور مارسلو بیلسا، نقش پررنگ‌تری در ترکیب «لا سلسنه» پیدا کرد. سبک بازی این وینگر کاملاً با فلسفه فوتبال بیلسا

کدام میزبان جام جهانی بیشتر در معرض حذف در مرحله یک‌شانزدهم نهایی است؟

مأموریت غیرممکن

گزارش یک

چیزی تا شروع مرحله حذفی جام جهانی ۲۰۲۶ نمانده و هیجان مسابقات به اوج خود رسیده است. یکی از ویژگی‌های منحصربه‌فرد این دوره، میزبانی مشترک سه کشور است. ایالات متحده، مکزیک و کانادا هر سه موفق شده‌اند به مرحله حذفی صعود کنند و هر کدام امیدوارند با ادامه مسیر، خاطره‌ای تاریخی برای هواداران خود رقم بزنند. کانادا باید برابر آفریقای جنوبی قرار بگیرد، آمریکا با بوسنی و هرزگوین روبه‌رو می‌شود و مکزیک نیز به مصاف اکوادور یا اسکاتلند خواهد رفت. روی کاغذ، هر سه تیم میزبان با آزمون‌های دشوار مواجه هستند، اما به نظر می‌رسد یکی از آنها نسبت به دو تیم دیگر مسیر سخت‌تری برای صعود داشته باشد.

کانادا؛ دشوارترین مأموریت

صرف رسیدن کانادا به مرحله یک‌شانزدهم نهایی نیز دستاورد قابل توجهی محسوب می‌شود. آنها در سال‌های اخیر جایگاه خود را به عنوان تیمی قابل احترام در فوتبال ملی تثبیت کرده‌اند و نشان داده‌اند که توانایی رقابت با حریفان قدرتمند را دارند. با این حال، آفریقای جنوبی با اعتمادبه‌نفس بالا، انسجام دفاعی و توانایی‌های بدنی چشمگیر وارد مرحله حذفی می‌شود؛ ویژگی‌هایی که در طول این مسابقات برای بسیاری از تیم‌ها درس‌ساز بوده است.

برخلاف برخی قدرت‌های سنتی فوتبال که ترجیح می‌دهند مالکیت توپ را در اختیار داشته باشند، آفریقای جنوبی مشکلی با عقب‌نشینی و دفاع فشرده ندارد و پس از توپگیری، با ضدحملات سریع ضربه می‌زند. این سبک بازی می‌تواند برای کانادا دردسرساز باشد، به‌ویژه اگر در باز کردن خطوط دفاعی منظم حریف با مشکل مواجه شود یا بیش از حد بازیکنانش را به حمله اضافه کند.

کانادا همچنین از تجربه گسترده‌ای که بسیاری از مدعیان سنتی جام جهانی در مراحل حذفی دارند، برخوردار نیست. اگرچه این تیم در یک دهه اخیر پیشرفت چشمگیری داشته، اما فوتبال در مرحله حذفی بیش از هر چیز به مدیریت فشار، کاهش اشتباهات و استفاده حداکثری از فرصت‌های محدود گلزنی وابسته است. به همین دلیل، کانادا در میان سه کشور میزبان، بیش از همه در معرض خطر حذف زودهنگام قرار دارد.

آمریکا؛ امیدوارکننده‌تر

بوسنی و هرزگوین حریفی نیست که بتوان آن را دست‌کم گرفت. هر تیمی که به مرحله حذفی جام جهانی می‌رسد، شایستگی حضور در این مرحله را ثابت کرده و فوتبال ملی بارها نشان داده است که پس از پایان مرحله گروهی، دیگر مسابقه آسانی وجود ندارد.

با این حال، آمریکا از امتیاز میزبانی بهره می‌برد؛ جایی که حمایت ده‌ها هزار هوادار می‌تواند برتری روحی قابل توجهی برای این تیم ایجاد کند. علاوه بر این، ترکیب

آمریکا از تعادل مناسبی میان بازیکنان باتجربه و استعدادهای جوان برخوردار است؛ بازیکنانی که توانایی کنترل جریان بازی از طریق حفظ مالکیت توپ و استفاده از سرعت در انتقال‌ها را دارند. اگر شاگردان ناتورسیو پوچتینو در سطح واقعی خود ظاهر شوند، باید با اعتمادبه‌نفس بالایی به صعود امیدوار باشند.

مکزیک؛ همه چیز خوب!

اگر ال‌تری برابر اسکاتلند قرار بگیرد، احتمالاً با تیمی منظم، فیزیکی و قدرتمند در ضربات ایستگاهی و سازماندهی دفاعی

روبه‌رو خواهد شد. اسکاتلند بارها با حفظ ساختار دفاعی و جنگندگی در نبردهای تن‌به‌تن، حریفان از نظر فنی برتر را با مشکل مواجه کرده است. اما اگر حریف مکزیک، اکوادور باشد، شرایط کاملاً متفاوت خواهد بود. سرعت بالا، توان بدنی و مجازای تبدیل‌کرده‌اند و جو می‌تواند بار دیگر نقشی معنادار ایفا کند. با نگاه صرف به فرم فعلی، عمق ترکیب و دیدارهای پیش رو، رتبه‌بندی آسیب‌پذیری در میان سه میزبان نسبتاً روشن می‌شود. کانادا با دشوارترین مسیر روبه‌رو است و بنابراین بالاترین احتمال حذف در مرحله یک‌شانزدهم نهایی را دارد.

مکزیک در رتبه بعدی قرار می‌گیرد، عمدتاً به این دلیل که اکوادور در صورت صعود می‌تواند یک تطابق تاکتیکی به خصوص ناراحت‌کننده را ارائه دهد. حتی با این وجود، حمایت خانگی به مکزیک‌ها یک شانس واقعی برای رسیدن به دور بعد می‌دهد. ایالات متحده در قوی‌ترین موقعیت در میان سه میزبان وارد دیدار با بوسنی می‌شود. این امر پیروزی را تضمین نمی‌کند، اما آمریکایی‌ها را به امن‌ترین شرط برای ادامه سفر جام جهانی خود تبدیل می‌کند. البته مرحله حذفی سابقه طولانی در تولید شگفتی‌ها دارد.

مکزیک در رتبه بعدی قرار می‌گیرد، عمدتاً به این دلیل که اکوادور در صورت صعود می‌تواند یک تطابق تاکتیکی به خصوص ناراحت‌کننده را ارائه دهد. حتی با این وجود، حمایت خانگی به مکزیک‌ها یک شانس واقعی برای رسیدن به دور بعد می‌دهد. ایالات متحده در قوی‌ترین موقعیت در میان سه میزبان وارد دیدار با بوسنی می‌شود. این امر پیروزی را تضمین نمی‌کند، اما آمریکایی‌ها را به امن‌ترین شرط برای ادامه سفر جام جهانی خود تبدیل می‌کند. البته مرحله حذفی سابقه طولانی در تولید شگفتی‌ها دارد.

دیگری به انتظار گره خورده بود؛ انتظاری که پایان خوشی نداشت. تیمی که پس از ۲۸ سال دوباره حضور در جام جهانی را تجربه می‌کرد، حالا خیلی زود از جام جهانی کنار رفته و بیش از هر چیز، حسرت فرصت‌های از دست رفته را می‌خورد. برای اسکاتلند، تلخی این روزها تنها به شکست برابر برزیل محدود نمی‌شد؛ بلکه دردناک‌تر از آن، تماشای نتایج دیگران و امید بستن به معجزه‌ای بود که هرگز از راه نرسید.

مسابقات سایر گروه‌ها شرایط به سرعت تغییر کرد. پیروزی اکوادور برابر آلمان، تساو سوئد و ژاپن و نتایج دیگر باعث شد اسکاتلند پله به پله در جدول تیم‌های سوم سقوط کند؛ تا جایی که از جمع هشت تیم صعودکننده خارج شد و برای زنده ماندن در جام جهانی به مجموعه‌ای از نتایج غیرمنتظره نیاز پیدا کرد، نتایجی که البته هرگز رقم نخورد.

اردوی اسکاتلند بیش از هر زمان مسابقات سایر گروه‌ها شرایط به سرعت تغییر کرد. پیروزی اکوادور برابر آلمان، تساو سوئد و ژاپن و نتایج دیگر باعث شد اسکاتلند پله به پله در جدول تیم‌های سوم سقوط کند؛ تا جایی که از جمع هشت تیم صعودکننده خارج شد و برای زنده ماندن در جام جهانی به مجموعه‌ای از نتایج غیرمنتظره نیاز پیدا کرد، نتایجی که البته هرگز رقم نخورد.

انتظار تلخ اسکاتلند برای معجزه‌ای که هرگز از راه نرسید

زندانی در هتل لوکس!

شکست سنگین ۳ بر صفر مقابل برزیل تنها به حذف اسکاتلند از جام جهانی ۲۰۲۶ منجر نشد؛ بلکه روزهایی پر از پل‌تلاشی، ناامیدی و انتظار را نیز برای شاگردان استیو کلارک رقم زد. بازیکنان اسکاتلند پس از شکست برابر برزیل از میامی به شارلوت بازگشتند و در هتل مجلل «گرند بوهمین» اقامت کردند؛ هتلی که هزینه هر شب اقامت در آن بیش از ۳۰۰ دلار است، اما برای ملی‌پوشان اسکاتلند در این روزها بیشتر به زندانی لوکس شباهت دارد.

انتظار طاقت‌فرسا

پس از پایان مرحله گروهی، اسکاتلندی‌ها چاره‌ای جز تماشای مسابقات سایر گروه‌ها نداشتند. آنها نه می‌توانستند آمریکا را ترک کنند و نه می‌دانستند مانند نشان فایده‌ای خواهد داشت یا خیر. هر نتیجه‌ای که در سایر ورزشگاه‌ها رقم می‌خورد،

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	بلژیک	۳	۱	۲	۰	۶-۲	۴
۲	مصر	۳	۱	۲	۰	۵-۳	۲
۳	ایران	۳	۰	۳	۰	۳-۳	۰
۴	نیوزیلند	۳	۰	۱	۲	۴-۱۰	-۶

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	اسپانیا	۳	۲	۱	۰	۵-۰	۵
۲	کیپ ورد	۳	۰	۳	۰	۲-۲	۰
۳	اروگوئه	۳	۰	۳	۱	۳-۴	-۱
۴	عربستان	۳	۰	۲	۱	۱-۵	-۴

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	فرانسه	۳	۳	۰	۰	۱۰-۲	۸
۲	نروژ	۳	۰	۲	۱	۸-۷	۱
۳	سنگال	۳	۰	۱	۲	۸-۶	۲
۴	عراق	۳	۰	۳	۰	۱-۱۲	-۱۱

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	آمریکا	۳	۲	۰	۱	۸-۴	۴
۲	استرالیا	۳	۱	۱	۱	۲-۲	۰
۳	پاراگوئه	۳	۱	۱	۱	۲-۴	-۲
۴	ترکیه	۳	۰	۱	۲	۳-۵	-۲

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	آلمان	۳	۲	۰	۱	۱۰-۴	۶
۲	ساحل عاج	۳	۰	۲	۱	۴-۲	۲
۳	اکوادور	۳	۱	۱	۱	۲-۲	۰
۴	کوراسائو	۳	۰	۱	۲	۱-۹	-۸

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	هلند	۳	۲	۰	۱	۱۰-۴	۶
۲	ژاپن	۳	۱	۲	۰	۷-۳	۴
۳	سوئد	۳	۱	۱	۱	۷-۷	۰
۴	تونس	۳	۰	۳	۰	۲-۱۲	-۱۰

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	مکزیک	۳	۳	۰	۰	۶-۰	۶
۲	آفریقای جنوبی	۳	۱	۱	۱	۲-۳	-۱
۳	کره جنوبی	۳	۰	۲	۱	۲-۳	-۱
۴	جمهوری چک	۳	۰	۱	۲	۲-۶	-۴

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	سوئیس	۳	۲	۱	۰	۷-۳	۴
۲	کانادا	۳	۱	۱	۱	۸-۳	۵
۳	بوسنی	۳	۱	۱	۱	۵-۶	-۱
۴	قطر	۳	۰	۲	۱	۲-۱۰	-۸

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	برزیل	۳	۲	۱	۰	۷-۱	۶
۲	مراکش	۳	۰	۱	۲	۶-۳	۳
۳	اسکاتلند	۳	۰	۱	۲	۱-۴	-۳
۴	هائیتی	۳	۰	۰	۳	۲-۸	-۶

روایت

نجات سرباز دمبله
با یک شاهکار منحصربه‌فرد

سه گانه مینیاتوری عثمان

تماشاگرانی که استادیوم «فاکسپور» در شهر بوستون را تا مرز انفجار پر کرده بودند، برای تماشای نبرد دو گلادیاتور دنیای فوتبال یعنی کیلیان امپابه و اریلینگ هالند به ورزشگاه آمده بودند. اما «استاله سولیاکن»، سرمربی نروژ، با نیمکت‌نشین کردن هالند برای تمام ۹۰ دقیقه، این نمایش را در نقطه بزن‌گشت؛ چرا که آنها شاهد یک نمایش انفرادی خیره‌کننده در محوطه‌ای به وسعت چند متر مربع بودند؛ چادوی بی‌نقص عثمان دمبله.

دمبله در جریان دیدار فرانسه و نروژ در جام جهانی ۲۰۲۶، با ثبت یک هت‌تریک تاریخی در همان ۲۲ دقیقه ابتدایی، نروژ را به زانو درآورد. این دومین هت‌تریک سریع تاریخ جام جهانی و شاید شبیه‌ترین سه‌گانه تاریخ فوتبال بود که یاد و خاطره درخشش گرت بیسل مقابل اینترمیلان در سال ۲۰۱۰ را زنده کرد.

از مارادونا ۱۹۸۲ تا دمبله ۲۰۲۶

تصویر محاصره شدن دمبله توسط انبوه مدافعان سرخ‌پوش نروژ به‌طرز غریبی یادآور فریم نمادین دیگو مارادونا در جام جهانی ۱۹۸۲ مقابل بلژیک است. اما میان این دو قلاب، یک تفاوت ساختاری وجود دارد؛ عکس مارادونا نوعی خطای دید بود؛ او در آن لحظه صرفاً یک پاس کوتاه از غریبه ایستگاهی دریافت کرده بود و دیوار دفاعی بلژیک به یک موقعیت غیرمنتظره واکنش نشان می‌داد. اما در بوستون، ۴۴ سال بعد، هجوم مدافعان نروژ به سمت دمبله کاملاً پیش‌بینی شده بود. آنها می‌دانستند او چه می‌خواهد؛ حرکت در عرض از گوشه چپ محوطه جریمه، فریب دادن یار مستقیم و ضربه نهایی. با این حال، دانستن مکرر دمبله کمکی به مهار او نکرد.

کی‌های برابر اصل

استپ، فریب، برهم زدن تعادل مدافع، حرکت و تکرار دمبله آن‌قدر این چرخه را تکرار کرد تا مدافعان نروژی پس از دیگری طعمه شدند. گل اول او با ۷ لمس توپ و دو تغییر مسیر در ۴ ثانیه خلق شد. گل دوم با ۵ لمس توپ و یک تغییر مسیر در ۳ ثانیه و گل سوم با ۴ لمس توپ و تغییر مسیر ناگهانی و باز هم در ۳ ثانیه به ثمر رسید. اگرچه این یک هت‌تریک کلاسیک (با پای راست، پای چپ و ضربه سر) نبود، اما از نظر به رخ کشیدن تکامل تکنیکی، یک شاهکار بی‌نقص بود. او ابتدا با پای راست یک نقاشی کلاسیک خلق کرد و سپس دو کپی برابر اصل با پای چپ خود به گوشه مخالف دروازه فرستاد؛ مظهر بازدهی فوق‌العاده با هر دو پا. فردریک آندره بیورگان، مدافع چپ نروژ و باشگاه بودو گلیمت که اولین بازی خود در جام جهانی را تجربه می‌کرد، پس از بازی گفت: «مقابل با دمبله یک چالش کابوس‌وار بود. اگر به او فضا و زمان بدهید، فوراً مجازات می‌شوید. من واقعاً ناامیدم که نتوانستیم به او نزدیک‌تر شویم و تعادلش را به هم بزنیم.»

رمزگشایی از اسلحه پنهان دشان

دمبله که به عنوان کم‌فروغ‌ترین برنده توپ طلای دو دهه اخیر شناخته می‌شود، پیش از این هرگز نتوانسته بود فرم درخشان خود در پاری‌سن‌ژرمن را در پیراهن تیم ملی فرانسه تکرار کند. او در ۶۱ بازی ملی خود تنها ۸ گل به ثمر رسانده بود و رسانه‌های فرانسوی، از جمله بیگسنت لیزارازو، مدافع اسبق خروس‌ها، صبح روز بازی خواستار «نجات سرباز دمبله» شده بودند. اما به نظری می‌رسد جابه‌جایی تاکتیکی دیدید دشان و کادر فنی‌اش، قفل بازی دمبله را باز کرده است. انتقال مایکل اولیسه به مرکز و فرستادن دمبله به جناح راست به دمبله آزادی حرکت بی‌نظیری بخشید. «گای استوفان»، دستیار دشان در این باره می‌گوید: «سیستم ما ثابت نیست. کیلیان، مایکل عثمان و یک زبان فوتبالی مشترک حرف می‌زنند و هدف نهایی همگی، ضربه زدن در محوطه جریمه است.»

زوج مخوف دمبله و امپابه

نیوخ دمبله در این بازی بدون فداکاری کیلیان امپابه کامل نمی‌شد. روی گل دوم، امپابه با یک پاس قتری تماشایی دمبله را در جناح راست راه انداخت و سپس با یک استارت مورب سریع، مدافعان نروژ را به خود مشغول کرد تا فضا برای ضربه نهایی دمبله باز شود. از سال ۱۹۶۶ تاکنون، دمبله و امپابه تنها سومین زوج تاریخ جام جهانی هستند که روی ۵ گل با یکدیگر همکاری داشته‌اند (در کنار زوج‌های افسانه‌ای لهستان و آلمان).

دمبله در دقیقه ۶۰ بازی در حالی که شانس ثبت رکورد تاریخی ۵ گل در یک بازی جام جهانی را داشت، بدون هیچ‌گونه لجاجت و با لبخند جای خود را به برلسی بارکولا داد؛ رفتاری که نشان از بلوغ روانی او دارد. او که به دلیل صدمیت‌های پیاپی در گذشته، حالا نیاز به بازی ۹۰ دقیقه‌ای برای اثبات خود ندارد، مرد سال لوشامپویانو شده و اکنون سومین شانس اصلی تکرار جایزه توپ طلا است. اگر او چند نمایش دیگر شبیه به شب بوستون داشته باشد، بدون شک یک توپ طلای دیگر را به خانه خواهد برد.

نگاهی به ۱۲ تعویض قلعه‌نویی در ۲۷۰ دقیقه جام جهانی

حمله با ترمزدستی

گزارش یک

حمیدرضاعرب

عبرتنگار

امیر قلعه‌نویی از آغاز رقابت‌ها تا پایان مرحله گروهی در سه مسابقه تیم ملی ۱۲ تعویض انجام داده است. تعویض‌هایی که هر کدام با هدفی واحد صورت گرفت اما در مجموع هیچ‌کدام نتوانستند ریتم و آهنگ کلی بازی ایران را به لحاظ هجومی دگرگون کنند و ساختار ذهنی بازیکنان که بر پایه حفظ نتیجه و دفاع بنا شده، در همه این تعویض‌ها کاملاً نمایان بوده است.

شاید این موضوع پیش از آنکه به کیفیت بازیکنان نیمکت‌نشین مربوط باشد به تفکری بازگردد که این روزها بر تیم ملی حاکم است. تفکری که پیش از هر چیز بر حفظ ساختار دفاعی و جلوگیری از گل خوردن استوار شده است.

در بازی نخست مقابل نیوزیلند نخستین تعویض در دقیقه ۴۶ انجام شد و مهدی قایدی به جای یوسفی وارد زمین شد. در دقیقه ۵۳ علی علیپور جای شهریار مغاللو را گرفت. در دقیقه ۶۵ احسان حاج‌صفی به جای قدوس به میدان آمد و در دقیقه ۸۰ نیز امیرحسین حسین‌زاده جای مهدی طارمی را گرفت. مقابل بلژیک نیز قلعه‌نویی در دقیقه ۴۶ علیرضا جهانبخش را به جای صالح حمدانی وارد زمین

کرد. در دقیقه ۶۶ میلاد محمدی جانشین حاج‌صفی شد. در دقیقه ۷۹ مغاللو به جای قدوس وارد زمین شد و در دقیقه ۸۵ حسین‌زاده جای عزت‌اللهی را گرفت. در دیدار با مصر نیز دقیقه ۴۶ صالح حمدانی به جای کنعانی‌زادگان به میدان آمد. در دقیقه ۶۷ مغاللو جای قدوس را گرفت و در دقیقه ۹۰ نیز جهانبخش جانشین محمد محبی شد.

سرور این تعویض‌ها یک نکته مهم را آشکار می‌کند. با وجود ورود مهره‌های هجومی‌تر اما شکل بازی تیم ملی تغییر محسوسی ندارد و ایران همچنان با همان الگوی قبلی بازی می‌کند: اول دفاع، بعد ضد حمله.

در شرایطی که بازیکنانی مانند مهدی قایدی امیرحسین حسین‌زاده و علی علیپور روی نیمکت حاضر بودند، بسیاری انتظار داشتند یکی از این بازیکنان وارد میدان شود تا در دقایق پایانی فشار بیشتری

سپس امید بستن به ضربات ایستگاهی، ارسال از جناحین یا استفاده از اشتباه حریف. حتی در مسابقه با نیوزیلند که ایران تمایل بیشتری به فوتبال رو به جلو داشت نیز اصل اساسی حفظ تعادل دفاعی بود.

همین مسأله نشان می‌دهد که تعویض‌ها پیش از آنکه برای تغییر جریان مسابقه انجام شوند در راستای حفظ ساختار تاکتیکی تیم بوده‌اند. بازیکنی که وارد زمین می‌شود باید خود را با سیستم شهریار مغاللو را گرفت. در دقیقه ۶۵ احسان حاج‌صفی به جای قدوس به میدان آمد و در دقیقه ۸۰ نیز امیرحسین حسین‌زاده جای مهدی طارمی را گرفت. مقابل بلژیک نیز قلعه‌نویی در دقیقه ۴۶ علیرضا جهانبخش را به جای صالح حمدانی وارد زمین

علیرضا جهانبخش سؤال‌های زیادی را ایجاد کرد. در شرایطی که بازیکنانی مانند مهدی قایدی، مهدی ترابی، امیرحسین حسین‌زاده و علی علیپور روی نیمکت حاضر بودند، بسیاری انتظار داشتند یکی از این بازیکنان وارد میدان شود تا در دقایق پایانی فشار بیشتری روی دروازه مصر ایجاد شود. اما قلعه‌نویی جهانبخش را انتخاب کرد.

این انتخاب را می‌توان از زاویه تفکر سرمربی تحلیل کرد. جهانبخش اگرچه از نظر آمادگی مسابقه شرایط ایده‌آلی نداشت اما بازیکنی باتجربه است. بازیکنی که وظایف دفاعی را نیز به خوبی می‌شناسد. در بازگشت به عقب منظم عمل می‌کند و احتمال اشتباه تاکتیکی او کمتر است. به نظر می‌رسد قلعه‌نویی در آن دقایق پیش از

آنکه به فکر خلق موقعیت باشد به حفظ تعادل تیم و کنترل دقایق پایانی فکرمی‌کرد. ورود مغاللو نیز در همین چهارچوب معنا پیدا می‌کند. مغاللو مهاجمی نیست که با سرعت یا دریل جریان مسابقه را تغییر دهد. او مهاجمی است که در محوطه جریمه خطرناک ظاهر می‌شود و البته بیشتر روی ارسال‌ها. ضربات ایستگاهی و توپ‌های دوم حساب باز می‌کند. بنابراین حتی تعویض‌های هجومی ایران نیز با کمترین میزان ریسک انجام شده است.

این نگاه محافظه‌کارانه حتی مقابل بلژیک ۱۰نفره نیز دیده شد. در آن میدان انتظار می‌رفت تیم ملی با حضور بازیکنان هجومی‌تر فشار بیشتری ایجاد کند اما در عمل همچنان منتظر تک‌موقعیت‌ها ماند. ایران کمتر با پاس‌های

عمقی یا حملات ترکیبی دفاع حریف را تحت فشار قرار داد و بیشتر روی ارسال‌ها و ضربات ایستگاهی برنامه داشت. این یعنی فلسفه تیم هجومی تیم را مسابقات تقریباً ثابت بوده است. البته نباید از عملکرد دفاعی تیم ملی به‌سادگی عبور کرد. ایران در این تورنمنت از نظر انسجام دفاعی نمره قبولی گرفته است. فاصله خطوط مناسب بوده و بازیکنان وظایف دفاعی خود را به‌خوبی انجام داده‌اند. اما در فوتبال امروز تنها دفاع کردن برای رسیدن به موفقیت‌های بزرگ کافی نیست.

تیم ملی در فاز هجومی هنوز نیازمند خلاقیت بیشتری است و نبود یک هافبک بازیساز و خلق شاد شده حملات ایران اغلب قابل پیش‌بینی باشد. در بازی با مصر نیز محمد محبی

عبرتنگار

از جمله بازیکنانی بود که تا حد زیادی از جریان مسابقه خارج شده بود. شاید در آن مقطع استفاده از بازیکنی مانند قایدی یا ترابی می‌توانست ریتم هجومی تیم را تغییر دهد اما قلعه‌نویی ترجیح داد به همان ساختار قبلی بماند. این انتخاب نشان می‌دهد که سرمربی تیم ملی همچنان اولویت را به حفظ نظم دفاع تیمی می‌دهد و سپس به حمله فکر می‌کند.

این شیوه در مرحله مقدماتی منجر به کسب ۳ امتیاز شد اما پرسش‌نهایی این است: چه زمانی تیم ملی یاد می‌گیرد مقابل تیم‌های بزرگ موقعیت‌سازی‌های متعددی را ایجاد کند و بارها در موقعیت گلزنی قرار بگیرد؟ بازی جسورانه در خط حمله به‌وضوح فراموش شده است.

تیم ملی با کمی خوش‌شانسی می‌توانست مصر را ببرد

عبداللهی: استقلال با از دست دادن رضاییان اشتباه بزرگی مرتکب شد

سؤال و جواب

فائزه‌زمانی

عبرتنگار

نصرالله عبداللهی پیشکسوت استقلال و تیم ملی معتقد است، شاگردان قلعه‌نویی مقابل مصر بازی منطقی و قابل قبولی ارائه دادند اما بدشانسی و از دست رفتن چند موقعیت طلایی، مانع کسب سه امتیاز شد. پیشکسوت فوتبال ایران در گفت‌وگو با ما ضمن دفاع از عملکرد شاگردان امیر قلعه‌نویی از درخشش رامین رضاییان تمجید کرد و جدایی این ستاره از استقلال را یک اشتباه بزرگ مدیریتی دانست.

عملکرد فنی تیم ملی مقابل مصر چطور بود، به نظر می‌رسد به‌رغم اینکه تیم به برد نیاز داشت اما از همان ابتدا برای مساوی به‌زمن رفته بود.

تیم ملی کمی دیر شروع به حمله کرد اما در کل، بازی منطقی ارائه داد. سه موقعیت خیلی خوب اواخر بازی هدر رفت که می‌توانست گل شود. من فکر می‌کنم تاکتیک تیم این بود که روی ضربات ایستگاهی یا ضدحمله‌ها گلزنی کند. تیم مقابل مصر خوب بازی کرد و اگر بخت با شاگردان قلعه‌نویی ما یار بود، قطعاً بازی را می‌بردند.

ساختار دفاعی تیم چطور، چه کسی روی گل ایران مقرر بود؟ ساختار دفاعی در صحنه گل اولی که وارد دروازه ایران شد، کمی متراکم و بهم ریخته بود اما در کل مدافعان ایران هم روز خوبی داشتند. نعمتی و خلیل‌زاده بازی خوبی ارائه دادند و حتی از اوت دستی‌های بلند نعمتی

هم می‌شد استفاده‌های بهتری کرد. فشار زیادی روی تیم مصر بود و به‌رغم اینکه با مساوی هم بالا می‌آمد اما آنها بیشتر از ایران ترسیده بودند. امیدوارم اتفاقات خوبی رقم بخورد و معادلات به نفع صعود ایران باشد.

تیم‌نویی رضاییان را که قلعه‌نویی تا لحظه آخر نمی‌خواست او وارد لیست بگذارد، بهترین بازیکن ایران در این جام بدانیم؟ رضاییان یکی از با انگیزه‌ترین بازیکنان حال حاضر فوتبال ایران است. تنهایی تمرین کردن او این روزها به درخشش خود و حیف شد که استقلال این بازیکن را از دست داد. تمام هم و غم او فوتبال است و با این سن و سال ستاره تیم ملی ایران در این رقابت‌ها بود. مدیران استقلال باید به هر نحوی بود، او را حفظ می‌کردند چراکه با مکافات و جنجال زیادی به استقلال آمد و

زحمات زیادی برای تیم کشید. او زمانی که از استقلال جدا شد هم دست از تلاش برنداشت و این قدر در فولاد خوب بازی داد اما به هرحال قلعه‌نویی را مجاب کرد تا او را در لیست قرار دهد. مدیران استقلال اشتباه کردند که این بازیکن را از دست دادند.

بسیاری از بازیکنان از جمله طارمی به‌رغم اینکه خسته شده بودند، تعویض نشدند و تعویض‌هایی هم که انجام شد کارساز نبودند. این موضوع را چطور می‌بینید؟

به هرحال کادرفنی تمام این موضوعات را زیر نظر دارد و با آنالیز تعویض می‌کنند. تیم ملی خوب بازی کرد و نمی‌شود ایراد گرفت. با شناختی که از مهدی طارمی دارم می‌دانم که او خیلی روی تیم سوار است و بازیکنان حرف‌شنوی زیادی از او دارند. مهدی خسته شده بود اما قلعه‌نویی نمی‌خواست وزن تیم

را بیرون بکشد و دلیل عدم تعویض او هم همین موضوع بود. می‌شد تعویض‌ها جور دیگری باشد و به نفع ایران تعویض‌ها را به هرحال نظر کادرفنی این‌گونه بود. عملکرد تیم ملی در مرحله گروهی قابل قبول است؟

می‌شد اتفاقات بهتری رقم بخورد و عملکرد تیم ملی بهتر باشد. بازی با نیوزیلند کار را خراب کرد و باید مقابل این تیم پیروز می‌شدند. شک ندارم اگر بار دیگر با این تیم بازی کنند، شکستش می‌دهند. باید نیوزیلند را می‌بردند اما نمی‌دانم چه شد که آن گل‌ها را خوردند و نشد که بشود. تیم ملی خوب بود و حتی در بازی اول و مقابل مصر وقتی عقب می‌افتاد به‌راحتی جبران می‌کرد. این تیم کارهای زیادی می‌تواند بکند اما کمی هم بدشانس بود؛ مخصوصاً مقابل مصر. به هرحال فوتبال است و امیدوارم معادلات جوری رقم بخورد که ایران صعود کند.

واقعیت این است که مصر با در نظر گرفتن صعودش از گروه در دقایق پایانی وا داده بود ضمن اینکه مصدومیت یک بازیکن و ده نفره شدنش در وقت‌های تلف شده نیز شرایط را مهیا ساخت تا برای گل دوم خیز برداریم اما سؤال بزرگ اینجاست که چرا تیم ایران این‌قدر دیر برای رسیدن به گل دوم اقدام کرد؟ گل مردود اعلام شده شجاع در دقیقه چهارم وقت تلف شده اتفاق افتاد و بعد از آن هم یکی دو موقعیت مهم گلزنی داشتیم که در دست رفت. نکته اینجاست که شاید اگر زودتر برای بردن خیز برمی‌داشتیم و دامنه حملات و تحت فشار قرار دادن مصر از لحاظ زمانی بیشتر و وسیع‌تر می‌شد باز هم موقعیت

را نایبده بگیریم یا کوچک بشماریم. با این حال مسابقات ایران را به عنوان یار جانشین مقابل ایران گفت: «هرچه در توان داشتیم مقابل ایران ارائه کردیم. دوست داشتیم به‌عنوان صدرنشین گروه صعود کنیم، اما با این حال صعود از مرحله گروهی برای نخستین بار، دستاورد بسیار بزرگی است.» او ادامه داد: «در دقایق پایانی بازی مقابل ایران، پس از مصدومیت احمد فتوح از ناحیه عضله هاسترینگ، با یک بازیکن کمتر بازی کردیم اما در نهایت توانستیم صعود کنیم و حالا برای گام بعدی آماده می‌شویم.»

روى خط جام جهانی

حسن: فتوح مصدوم نمی‌شد صدرنشین می‌شدیم

حسام حسن، سرمربی تیم ملی مصر پس از پایان مسابقه در گفت‌وگو با شبکه «بی‌ان اسپورت» گفت: «خدا را شکر می‌کنم و این صعود را به مردم مصر و همه ملت‌های عرب تبریک می‌گویم. ما اینجا نماینده جهان عرب و قاره آفریقا هستیم. تنها به‌خاطر تفاضل گل و همچنین مصدومیت احمد فتوح از صدرنشین در گروه بازماندیم.» او ادامه داد: «تا پیش از مصدومیت فتوح، کنترل کامل مسابقه را در اختیار داشتیم و از نظر مالکیت و جریان بازی عملکرد بسیار خوبی ارائه کردیم. پس از خروج او شرایط برای ما دشوارتر شد، اما آنچه امروز به دست آوردیم یک دستاورد تاریخی است که پیش از این برای فوتبال مصر رقم نخورده بود. خوشحالی‌م که توانستیم دل هواداران مان را شاد کنیم. از همین حالا باید برای دیدار بعدی آماده شویم و با تمام توان برای آن مسابقه تلاش خواهیم کرد.»

سرمربی مصر در ادامه درباره وضعیت بازیکنان مصدوم گفت: «با فهرستی ۲۶نفره به این رقابت‌ها آمدیم. اکنون منتظر گزارش‌نهایی پزشکان درباره وضعیت محمد صلاح هستیم و باید تأکید کنم که خود او درخواست تعویض داد، چون احساس ناراحتی و مصدومیت داشت. همچنین منتظر مشخص شدن وضعیت احمد فتوح نیز هستیم. از سوی دیگر در بازی بعدی مهیند هواداران را به دلیل محرومیت ناشی از دریافت کارت‌های زرد در اختیار نخواهیم داشت.»

حسام حسن در پایان با ابراز اطمینان نسبت به توانایی بازیکنانش گفت: «در اختیار داشتن چنین بازیکنانی باعث آرامش خاطر من است. آنها جنگجو هستند و مسئولیت‌پذیری بالایی دارند و مطمئناً همیشه پاسخ اعتماد هواداران را خواهند داد. به هیچ وجه نگران مصدومیت‌ها و غیبت‌ها نیستیم. از همه می‌خواهم خوش‌بین باشند، چون در مسابقات قبلی هم با وجود غیبت‌های مهم توانستیم از مشکلات عبور کنیم. اگر قرار بود با هر مصدومیتی نگران شوم، هرگز شایستگی هدایت تیم ملی مصر را نداشتم.»

شویبر: ۵ دقیقه آخر کشنده بود

مصطفی شویبر پس از پایان مسابقه در گفت‌وگو با شبکه «بی‌ان اسپورتس» گفت: «به خانواده‌ام بابت تساوی مصر برابر ایران و قطعی شدن صعود به دور ۲۲ تیم جام جهانی تبریک می‌گویم.» دروازه‌بان مصر درباره سختی‌های این مسابقه توضیح داد: «لحظات بسیار دشواری را پشت سر گذاشتیم، با اینکه نقاط قوت ایران را به‌خوبی بررسی کرده بودیم و می‌دانستیم با حریفی بسیار قدرتمند روبه‌رو هستیم، بویژه در توپ‌های هوایی اما پنج دقیقه پایانی بازی بسیار سخت و کشنده بود، چون حریف فشار هجومی زیادی وارد کرد. از طرفی ما از نتایج سایر تیم‌ها هم اطلاع نداشتیم و همین موضوع کار را دشوارتر کرده بود.»

شویبر با ابراز رضایت از عملکرد مصر در مرحله گروهی گفت: «کاملاً از چیزی که به آن رسیده‌ایم از نتایج و عملکردی که در جام جهانی ارائه کرده‌ایم، راضی هستیم. برای رسیدن به این مرحله زحمت بسیاری کشیدیم و تلاش زیادی انجام دادیم. حالا صعود از جشن می‌گیریم، اما خیلی زود باید برای مسابقه بعدی آماده شویم.» او درباره دیدار مرحله بعد مقابل استرالیا نیز گفت: «استرالیا تیم بسیار قدرتمندی است، نمایش خوبی داشته و بازیکنان شاخصی دارد. تلاش می‌کنیم برابر آنها عملکردی آبرومند ارائه کنیم و مسیریومان را در جام جهانی ادامه بدهیم.»

صابر: در دقایق آخر

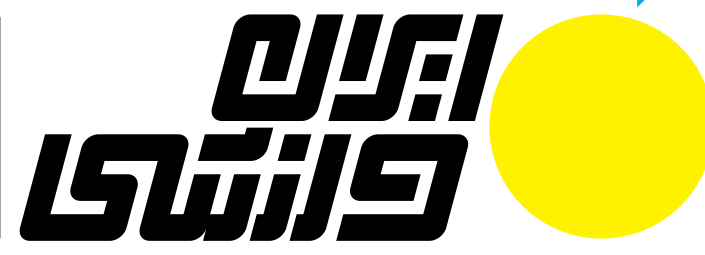
یک یار کمتر داشتیم

محمود صابر‌زننده تک‌گل مصر مقابل ایران گفت: «هرچه در توان داشتیم مقابل ایران ارائه کردیم. دوست داشتیم به‌عنوان صدرنشین گروه صعود کنیم، اما با این حال صعود از مرحله گروهی برای نخستین بار، دستاورد بسیار بزرگی است.» او ادامه داد: «در دقایق پایانی بازی مقابل ایران، پس از مصدومیت احمد فتوح از ناحیه عضله هاسترینگ، با یک بازیکن کمتر بازی کردیم اما در نهایت توانستیم صعود کنیم و حالا برای گام بعدی آماده می‌شویم.»

زیزو: مبارک مردم مصر

زیزو که به‌عنوان یار جانشین مقابل ایران به زمین رفت و جای محمد صلاح ستاره فراعنه را گرفت، درباره صعود تیمش گفت: «این موفقیت را به مردم مصر تبریک می‌گویم: آنها شایسته این خوشحالی هستند. ما تمام توان خود را به کار گرفتیم و برای مردم جنگیدیم. خدا را شکر که توانستیم آنها را خوشحال کنیم و باعث افتخارشان شویم.» او درباره دیدار با ایران عنوان کرد: «پیش از بازی درباره این مسابقه صحبت کرده بودیم و هدف‌مان کسب پیروزی بود اما در نهایت نتیجه‌ای رقم خورد که به سود ما تمام شد. توانستیم نتیجه مثبتی بگیریم و به شکلی صعود کنیم که هواداران به تیم ملی افتخار کنند.»

سرمربی تیم ملی مصر در پایان با اشاره به ادامه مسیر این تیم در جام جهانی گفت: «امشب این صعود از جشن می‌گیریم اما از فردا تمام تمرکزمان روی مسابقه بعدی خواهد بود تا بتوانیم روند خوب‌مان را ادامه بدهیم.»

دلیل توقف مسابقات جام جهانی هنگام صاعقه: پروتکل ایمنی فیفا

فضای باز رخ می دهد. بنابراین حتی در باران خفیف یا آسمان صاف، در صورت تشخیص صاعقه، پروتکل بدون استثنا اجرا خواهد شد.

تعیین شده شناسایی شود، بازی بلافاصله متوقف، زمین و سکوها تخلیه و تنها زمانی از سر گرفته می شود که ۳۰ دقیقه متوالی هیچ صاعقه‌ای ثبت نشود.

قبل از شروع بازی اسپانیا-اروگوئه که با برد ۱-۰ لاروخا همراه بود، پیش بینی های هواشناسی از احتمال وقوع طوفان تندی در گوادالاخارا خبر می داد.

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
رئیس هیات مدیره: صادق حسین جباری انصاری

داستان پیراهن عجیب انگلیسی ها

کمیاب دوست داشتنی!

چرا پیراهن آبی فراموش شده انگلستان اینقدر محبوب شده است؟

نخستین دلیل، گمنامی این پیراهن است. دسته‌ای از هواداران فوتبال دوست دارند علاقه‌شان را به شکلی متفاوت نشان دهند؛ نه با پوشیدن پیراهن های رایج، بلکه با انتخاب لباس هایی که کمتر کسی آنها را می شناسد؛ انگار می خواهند بگویند: «از من درباره پیراهنم سؤال کن.»

این پیراهن نه تنها قدیمی، بلکه بسیار کمیاب و ناشناخته است و همین ویژگی آن را به انتخابی جذاب برای هواداران حرفه‌ای و کلسیونرهای فوتبال تبدیل کرده است. گری بیرتون از وب سایت «کلاسیک فوتبال شرتس» این ویژگی را «جاذبیت ضد فرهنگی» توصیف می کند؛ هرچند به گفته او، هرچه افراد بیشتری به سمت آن بروند، همین خاص بودن نیز تدریجاً از بین می رود.

اما سؤال اینجاست که پیراهن های کم‌استفاده دیگری هم وجود دارند؛ پس چرا دقیقاً این یکی تا این اندازه محبوب شده است؟

پس از ارتباط آن با جام جهانی ۱۹۹۰ نهفته است: تورنمنتی که جایگاه ویژه‌ای در حافظه جمعی فوتبال انگلستان دارد. گری بیرتون می گوید: «این پیراهن جایگاهی خاص در فرهنگ عامه پیدا کرده است. سال ها طول کشید تا ما، به عنوان هواداران فوتبال، درک کنیم که جام جهانی ۱۹۹۰ چه تأثیر عمیقی بر فوتبال انگلستان گذاشت.»

به گفته او، این پیراهن بیش از آنکه به یک مسابقه خاص گره خورده باشد، نماد همان جام جهانی و نقطه عطفی است که نگاه مردم انگلستان به فوتبال را تغییر داد.

راب وارنر، مدیر خلاق سابق امپرو و بنیانگذار آژانس طراحی اسپارک، نیز در این باره می گوید: «آن تابستان، فوتبال ناگهان جذاب شد. کم‌کم این ذهنیت قدیمی که رفتن به فوتبال یعنی درگیری و آشوب از بین رفت. جام جهانی ۱۹۹۰ مثل یک جشن بزرگ برای فوتبال بود و نگاه مردم به این ورزش را برای همیشه تغییر داد.»

جایگاه فرهنگی این پیراهن با حضورش در موزیک ویدئو، آهنگ معروف ورلد این موشن، سردود تیم ملی انگلستان در جام جهانی ۱۹۹۰، بیش از پیش تثبیت شد. برنارد سامنر، خواننده گروه نیوآردر، این پیراهن را در ویدئو برتن داشت و همین باعث شد لباس آبی انگلستان با یکی از ماندگارترین آثار موسیقی مرتبط با فوتبال انگلیس پیوند بخورد. بعدها امپرو تیم نسخه‌ای ویژه از این پیراهن با الهام از گروه «نیوآردر» تولید کرد که در آن، لوگوی ورلد این موشن جایگزین نشان سه شیر شده بود.

وارنر درباره این موضوع می گوید: «تا آن زمان، بیشتر آهنگ های فوتبالی کیفیت چندانی نداشتند. اما ناگهان گروه نیوآردر وارد ماجرا شد و برنارد سامنر همین پیراهن را در ویدئو پوشید. اتفاقی که آن را به بخشی از فرهنگ عامه تبدیل کرد.»

از منظر طراحی نیز این پیراهن اهمیت ویژه‌ای دارد. تا اوایل دهه ۱۹۸۰، بیشتر پیراهن های ملی، طراحی های ساده و کلاسیک داشتند، اما در اواخر آن دهه فوتبال وارد عصر جدیدی شد و کیت‌ها از لباس ورزشی صرف، به بخشی از دنیای مد تبدیل شدند. این پیراهن آبی انگلستان نیز یکی از نخستین نمونه‌های این تحول بود.

گری بیرتون می گوید: «همه ظهور طراحی های متفاوت را با پیراهن های دانمارک ۱۹۸۶ و هلند ۱۹۸۸ به یاد دارند. این نخستین مسابقاتی بودند که در آن پیراهن های دانمارک و هلند استفاده شده. امروز تا این اندازه میان هواداران محبوب شده است؟

گزارش یک

ایمان گودزی

اگر در طول این جام جهانی، یکی از بازی های تیم ملی انگلستان را در یک مکان عمومی تماشا کنید، احتمالاً هواداران زیادی را می بینید که انواع مختلفی از پیراهن های این تیم را بر تن دارند. بسیاری از آنها نسخه های با پوشیده‌اند، اما رونق بازار پیراهن های کلاسیک باعث شده است که مدل های قدیمی نیز به وفور دیده شوند.

بیشترین پیراهن ها به دوره ها و مسابقات خاطره‌انگیز تیم ملی انگلستان تعلق دارند؛ از پیراهن سفید جام جهانی ۱۹۹۰ در ایتالیا گرفته تا پیراهن خاکستری یورو ۱۹۹۶ که اغلب نام شیر پشت آن دیده می شود و همچنین پیراهن جام جهانی ۲۰۰۲.

پس از آن، در میان آنها یک پیراهن وجود دارد که به هیچ تورنمنت بزرگی تعلق ندارد؛ پیراهنی که در هیچ رقابت رسمی پوشیده نشد و در واقع تنها در یک مسابقه مورد استفاده قرار گرفت. با وجود این، بیش از آنچه انتظار می رود در میان هواداران دیده می شود. کافی است یک بار آن را تشخیص دهید؛ از آن به بعد، احساس خواهید کرد که همه جا به چشمتان می آید.

پیراهنی که فقط یک بار پوشیده شد!

پیراهن مورد بحث، پیراهن سوم آبی رنگ تیم ملی انگلستان است که همزمان با جام جهانی ۱۹۹۰ طراحی و عرضه شد. این پیراهن از نظر طراحی شباهت زیادی به پیراهن سفید اصلی انگلستان در آن تورنمنت داشت و در کنار پیراهن دوم قرمز قرار می گرفت؛ پیراهن قرمزی که در جام جهانی ۱۹۹۰ هرگز استفاده نشد، اما در سال های بعد هشت بار در مسابقات مختلف بر تن بازیکنان رفت؛ از جمله در تور تابستانی بدنام سال ۱۹۹۳ در ایالات متحده.

اما پیراهن آبی تنها یک بار مورد استفاده قرار گرفت؛ در دیدار مقدماتی جام ملت های اروپا در ماه مه ۱۹۹۱، زمانی که انگلستان در ازبکستان میهمان ترکیه بود. در آن مسابقه دنیس وایس، هافبک چلسی در نخستین بازی ملی خود تنها گل مسابقه و تنها گل دوران ملی اش را به ثمر رساند تا انگلستان با نتیجه ۱-۰ پیروز شود.

همین؛ فقط یک مسابقه، ۹۰ دقیقه و دیگر هرگز این پیراهن در دیداری برای تیم ملی بزرگسالان انگلستان استفاده نشد.

با این حال، امروزه این پیراهن بیش از بسیاری از طرح هایی که دهها بار توسط انگلستان پوشیده شده، در میان هواداران دیده می شود.

در دو بازی نخست مرحله گروهی انگلستان در آرژانتین و فاکسبرو، تعداد قابل توجهی از هواداران این پیراهن را بر تن داشتند.

حتی در تبلیغ جام جهانی با حضور یورگن کلوپ نیز این پیراهن دیده می شود؛ جایی که یکی از هواداران، هنگام عبور از میان جمعیت با چهار لیوان نوشیدنی در دست، این لباس را پوشیده است و بعدها نیز هنگام جشن گرفتن گل، همچنان همان پیراهن آبی را بر تن دارد. اما سؤال اصلی همچنان باقی است؛ چرا پیراهنی که فقط یکبار توسط تیم ملی بزرگسالان انگلستان استفاده شده، امروز تا این اندازه میان هواداران محبوب شده است؟

سوژه

کنایه جان تری به رونالدو بازیکن بزرگ، اما دروغگو

کریستیانو رونالدو پس از شروعی پرحاشیه در جام جهانی ۲۰۲۶، حالا دوباره به صدر اخبار بازگشته است؛ اما این بار نه فقط به خاطر درخشش در زمین، بلکه به دلیل شوخی جنجالی جان تری با او و پیرس مورگان.

پس از نمایش نه چندان موفق رونالدو در تساوی ۱-۱ پرتغال برابر جمهوری دموکراتیک کنگو، انتقادهای زیادی از کاپیتان ۴۱ ساله پرتغال مطرح شد. رونالدو در آن مسابقه تنها ۲۵ بار توپ را لمس کرد و سه شوت کم خطر به سمت دروازه داشت؛ عملکردی که بار دیگر بحث درباره نقش او در تیم روبرتو مارتینز را داغ کرد. در این میان، پیرس مورگان، مجری سرشناس انگلیسی و از حامیان همیشگی رونالدو، بار دیگر به دفاع از ستاره پرتغالی پرداخت و از آمادگی بدنی او تمجید کرد.

مورگان در برنامه خود گفت: «من فکر می کنم او یک الگوی باورنکردنی است، چون نشان می دهد سن فقط یک عدد است. او ۴۱ سال دارد اما بدن یک جوان ۳۰ ساله را دارد. رفتارش بی نقص است و برای یک مرد ۴۱ ساله فوق العاده به نظر می رسد؛ حتی خیلی بهتر از تو، سایمون جردن! اگر به صفحه ایکس من نگاه کنی، توپیت پین شده ام کیلیبی است که رونالدو به من نگاه می کند و می گوید: «آره، عضلات شکم خوبی داری.»

اما همین تعریف و تمجیدها با واکنش طنزآمیز جان تری، اسطوره چلسی، روبرو شد. تری که در همان برنامه حضور داشت، با کنایه‌ای سنگین خطاب به مورگان و رونالدو گفت: «او یک بازیکن فوق العاده است، اما یک دروغگوی لعنتی هم هست!»

با این حال، رونالدو خود زود پاسخ منتقدانش را در زمین مسابقه داد. او در دیدار بعدی برابر ازبکستان با ۵ به ثمر رساندن دو گل، نقش اصلی را در پیروزی پرگل ۵ بر صفر پرتغال ایفا کرد و تیم روبرتو مارتینز را در آستانه صعود به مرحله حذفی قرار داد.

ستاره النصر پس از این پیروزی درباره انتقادهای روزهای گذشته گفت: «می توانم به شما بگویم هفته بسیار سخت و دشواری بود؛ هفته‌ای که افکار عمومی بسیار بی رحمانه علیه ما، همه بازیکنان و به خصوص سرمربی موضع گرفتند. هر وقت اوضاع خوب پیش می رود می گویند «کریستیانو عالی است» و وقتی اوضاع بد می شود می گویند «او پیر شده و باید بازنشسته شود». همیشه همین طور خواهد بود، اما این بازی پاسخ خوبی از سوی من و هم تیمی هایم بود.» رونالدو همچنین تأکید کرد که هرگز انگیزه اش را از دست نمی دهد و همچنان به توانایی هایش ایمان دارد.

اوا فرود؛ «من همیشه خودم را ثابت می کنم، شاید دیر، اما این کار را انجام می دهم. به همین دلیل است که به کار ادامه می دهم، به کاری که انجام می دهم ایمان قوی دارم و عمیقاً باور دارم که سخت تلاش می کنم و خدا هم کمک می کند. دوران حرفه‌ای من همیشه همین طور بوده و بسیار خوشحالم.»

کاپیتان پرتغال در پایان دربار فشار رسانه ها گفت: «ما نمی توانیم چیزهایی را که از بیرون می آیند کنترل کنیم، چون وقتی خوب بازی نمی کنیم و برنده نمی شویم همیشه مورد حمله قرار می گیریم، به خصوص خود من. اما به آن عادت کرده ام و به مسیر ادامه می دهم.»

رونالدو با این نمایش دوباره نشان داد که حتی در ۴۱ سالگی نیز می تواند پاسخ منتقدانش را در زمین مسابقه بدهد؛ هرچند به نظر می رسد شانس جان تری درباره تعریف او از عضلات شکم پیرس مورگان تا مدت ها سوژه هواداران فوتبال باقی بماند.

عکس نوشت

تیم ملی فوتبال ایران پس از بازی مقابل مصر پیامی صادر کرد و نوشت: «از ایران آمده ایم... از سزیمینی که هزاران سال، شرافت را بالاتر از پیروزی دانسته است. برای ما، فوتبال فقط رقابت برای نتیجه نیست؛ آرزویی است برای شخصیت. شاید بتوان با هر راهی امتیاز گرفت، اما احترام به آن. شاید بتوان از یک گروه صعود کرد، اما از قضاوت تاریخ، تنها با جوانمردی می توان سربلند عبور کرد. Fair Play یک بند از قوانین فوتبال نیست؛ روح فوتبال است. برای میهمان نوازیات و سپاس از همه ایرانیان... که قلب، صدا و تمام وجودشان را برای ایران به میدان آوردند. همیشه سربلند.»

هنوز در اختیار دارند یا خبر؟ گری بالیستر آن را همراه با دیگر یادگاری های دوران بازیگری اش در انبار نگهداری می کند. آن اسمیت مدتی پیش به دنبال آن گشت، اما ظاهراً در طول سال ها گم شده است. استوارت پیرس پیراهنش را همراه با سایر لباس های دوران فوتبالش در جعبه‌ای راه پله خانه نگه می دارد.

برای جف توماس، این پیراهن ارزش ویژه‌ای دارد، زیرا نخستین بازی ملی او با همین لباس انجام شد. او پیراهن را امضا کرده، قاب گرفته و در خانه به نمایش گذاشته است. دنیس وایس نیز به دلیل اینکه تنها گل ملی دوران حرفه‌ای خود را با همین پیراهن به ثمر رساند، آن را در بهترین جای خانه روی دیوار نصب کرده است. لی دیکسون هم پیراهنش را به دخترش داده؛ پیراهنی که او، برخلاف انتظار، گاهی در زندگی روزمره نیز می پوشد.

ارزشمندترین یادگاری نصیب رجب چنین، پیراهن خود را با بازیکنان ترکیه عوض کردند. مدافع راست ترکیه شد که پیراهن شماره ۱۰ گری لیپکدر را به دست آورد. او هنوز هم این پیراهن را در کمد خانه اش نگهداری می کند. به این ترتیب، محل نگهداری بخش بزرگی از پیراهن های اصلی آن مسابقه مشخص شده است.

از جانشین آن، یعنی سومین پیراهن آبی انگلستان با نقش موب سه شیروری سینه و شانه‌ها را نیز تولید کرد. میکی فیلیپس از شرکت اسکور دراو می گوید: «این پیراهن برای هواداران انگلستان به نوعی لباس جایگزین تبدیل شده است. تمام ویژگی هایی را دارد که باعث می شود خریدار احساس کند انتخاب متفاوت و خاصی انجام داده است؛ لباسی که او را از کسی که صرفاً یک کپی معمولی از پیراهن های قدیمی می خرد، متمایز می کند.»

البته دلیل ساده‌تری هم برای محبوبیت گسترده این پیراهن وجود دارد: قیمت آن. دست‌کم نسخه تولیدی اسکور دراو، به مراتب ارزان‌تر از پیراهن رسمی فعلی تیم ملی انگلستان است. فروشگاه اسپورتنس دایرکت، بزرگترین خرده‌فروش پوشاک ورزشی از آن قیمت در بریتانیا، معمولاً این پیراهن را با تخفیف عرضه می کند و حتی با قیمت کامل نیز تقریباً نصف قیمت پیراهن رسمی انگلستان در جام جهانی است.

اما نسخه‌های اصلی آن بازی تاریخی کجا جام مینیاوری ویژه جام جهانی ۱۹۶۲ شیلی و زمانی که تنها ۲۴ سال داشت، آغاز شد. فیفا به پاس بیش از شش دهه فعالیت مستمر او در پوشش بزرگترین رویداد فوتبال جهان، یک جام مینیاوری ویژه جام جهانی به شرتسرها داد. او پیش از این نیز در سال ۲۰۲۲ از سوی انجمن بین‌المللی روزنامه‌نگاران ورزشی (AIPS) به دلیل یک عمر فعالیت حرفه‌ای مورد تقدیر قرار گرفته بود.

را نشان داد؛ شاید حتی تنها پیراهن تاریخ این تیم باشد که چنین طراحی جسورانه و متمایزی دارد.» در نهایت، جذابیت این پیراهن فقط به تاریخچه آن محدود نمی شود. از نظر طراحی نیز طراحی آن همچنان چشم‌نواز است. رنگ آبی، برخلاف رنگ های سنتی سفید و قرمز انگلستان، کاربرد روزمره بیشتری دارد و به راحتی با لباس های مختلف هماهنگ می شود. وارنر در این باره می گوید: «این پیراهن نه سفید است و نه قرمز؛ بیشتر یک لباس مناسب برای استایل روزمره محسوب می شود. با یک شلوار جین عالی به نظر می رسد و همین باعث شده همچنان محبوب باقی بماند.»

البته تقریباً آبی‌تاز به گفتن نیست که بیشتر پیراهن های آبی ای که این روزها در ورزشگاه‌ها، بارها و محل تجمع هواداران در جریان جام جهانی دیده می شوند، نسخه‌های اصلی اوایل دهه ۱۹۹۰ نیستند. این پیراهن پس از آنکه امپرو آن را دوباره روانه بازار کرد، به محصولی محبوب و فراگیر تبدیل شد. علاوه بر آن، شرکت اسکور دراو که در بازتولید پیراهن های کلاسیک فوتبال تخصص دارد، نسخه اختصاصی خود را از این کیت عرضه کرد و با استقبال گسترده‌ای روبرو شد. محبوبیت این طرح به اندازه‌ای بود که این شرکت بعدها نسخه‌ای با طراحی ساده

را نشان داد؛ شاید حتی تنها پیراهن تاریخ این تیم باشد که چنین طراحی جسورانه و متمایزی دارد.» در نهایت، جذابیت این پیراهن فقط به تاریخچه آن محدود نمی شود. از نظر طراحی نیز طراحی آن همچنان چشم‌نواز است. رنگ آبی، برخلاف رنگ های سنتی سفید و قرمز انگلستان، کاربرد روزمره بیشتری دارد و به راحتی با لباس های مختلف هماهنگ می شود. وارنر در این باره می گوید: «این پیراهن نه سفید است و نه قرمز؛ بیشتر یک لباس مناسب برای استایل روزمره محسوب می شود. با یک شلوار جین عالی به نظر می رسد و همین باعث شده همچنان محبوب باقی بماند.»

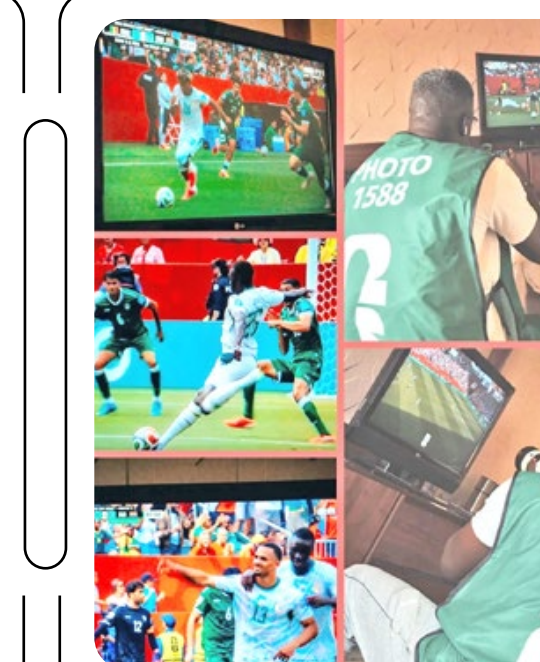
برای جف توماس، این پیراهن ارزش ویژه‌ای دارد، زیرا نخستین بازی ملی او با همین لباس انجام شد. او پیراهن را امضا کرده، قاب گرفته و در خانه به نمایش گذاشته است

برای جف توماس، این پیراهن ارزش ویژه‌ای دارد، زیرا نخستین بازی ملی او با همین لباس انجام شد. او پیراهن را امضا کرده، قاب گرفته و در خانه به نمایش گذاشته است

برای جف توماس، این پیراهن ارزش ویژه‌ای دارد، زیرا نخستین بازی ملی او با همین لباس انجام شد. او پیراهن را امضا کرده، قاب گرفته و در خانه به نمایش گذاشته است

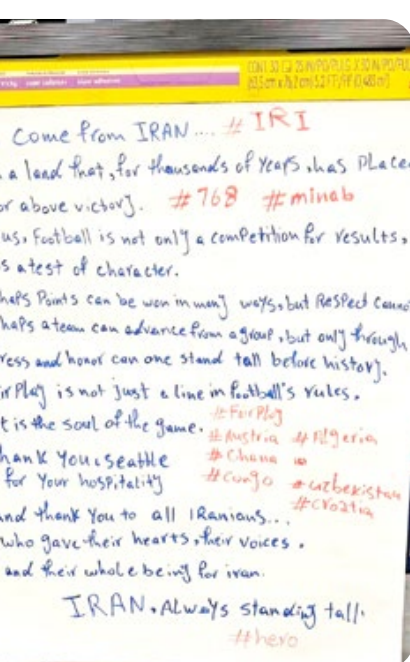

هازتموت شرتسر، روزنامه‌نگار با سابقه ۸۸ سالگی هفدهمین دوره متوالی جام جهانی فیفا را پوشش داد؛ رکوردی استثنایی که از جام جهانی ۱۹۶۲ شیلی زمانی که تنها ۲۴ سال داشت، آغاز شد. فیفا به پاس بیش از شش دهه فعالیت مستمر او در پوشش بزرگترین رویداد فوتبال جهان، یک جام مینیاوری ویژه جام جهانی به شرتسرها داد. او پیش از این نیز در سال ۲۰۲۲ از سوی انجمن بین‌المللی روزنامه‌نگاران ورزشی (AIPS) به دلیل یک عمر فعالیت حرفه‌ای مورد تقدیر قرار گرفته بود.

عکاس رسمی سنگال، سیدی تالا، ویزایش رد شد و توانست برای آخرین بازی گروهی کشورش در جام جهانی به کانادا سفر کند. بنابراین، او در اتاق هتل خود در ایالات متحده ماند، تلویزیون روشن کرد، دوربین خود را برداشت و پیروزی سنگال را... با عکاسی مستقیم از صفحه نمایش به تصویر کشید. او بعداً گفت: «درون یا بیرون از زمین، اشتیاق من یکسان باقی می ماند. فارغ از هر صحنه‌ای، من همیشه همان عشق را دارم؛ روایت داستان‌ها از طریق تصاویر.»

عکاس رسمی سنگال، سیدی تالا، ویزایش رد شد و توانست برای آخرین بازی گروهی کشورش در جام جهانی به کانادا سفر کند. بنابراین، او در اتاق هتل خود در ایالات متحده ماند، تلویزیون روشن کرد، دوربین خود را برداشت و پیروزی سنگال را... با عکاسی مستقیم از صفحه نمایش به تصویر کشید. او بعداً گفت: «درون یا بیرون از زمین، اشتیاق من یکسان باقی می ماند. فارغ از هر صحنه‌ای، من همیشه همان عشق را دارم؛ روایت داستان‌ها از طریق تصاویر.»

We Come From IRAN... #IRI From a land that, for thousands of years has placed honor above victory. #768 #mineab For us, football is not only a competition for results, it is a test of character. Perhaps points can be won in many ways, but respect cannot. Perhaps a team can advance from a group, but only through fairness and honor can one stand tall before history. Fair play is not just a line in football's rules. It is the soul of the game. #FairPlay #respect #Iranian #thank you Seattle for your hospitality #Cunja #california #iran #and thank you to all Iranians... who gave their hearts, their voices, and their whole being for Iran. IRAN. Always standing tall. #heso